

ΧΑΝΙΑ 1 Ιανουαρίου 1957

ΕΤΟΣ ΣΤ' ΤΕΥΧΟΣ 5ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1,50

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1957

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Μερόνυχτα σκυμμένη στέκει
και ξενυχτάει δουλεύοντας για την πα-
τρίδα.

Κι' ενώ σκυμμένη πλέκει,
έχει ψηλά τὸ μέτωπο ἡ Ἑλληνίδα.
Και τὰ βελόνια γίνονται σπαθιά,
πού βγαίνουν ἀπὸ τὴ χρυσῆ τους θήκη,
ν' ἀγωνιστοῦνε μὲ τὸ νηὸ πολεμιστή.
Και πλέκουν ὡς τὴ νύχτα τὴ βαθειά,
κι' εἶναι ἄσωστη κι' ἀτέλειωτη ἡ κλωστή
ὅσο κι' ἡ Νίκη.

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

(Απὸ τὸ βραβευθὲν Τουριστικὸ λεύκωμα «ΚΡΗΤΗ»
τοῦ κ. Α. Δρουδάκη.)

ΠΑΛΗΕΣ & ΝΕΕΣ ΔΟΞΕΣ

Μπρός, μάς κράζει πάλι ή μάνα
μπρός, παιδιά ήρωικά
Ξαναζη ή 'Αλαμάνα
"Υδρα, Σπέτσιαι και Ψαρά.

Νά τ' 'Αρκάδι άρμενίζει
στο γαλάζιο ούρανό,
Νά ή σημαία κυματίζει
μέ τον άγιο της Σταυρό

Ξανασήκω Λεωνίδα
άπ' την ένδοξο θανά,
σήκω κι' άπό την 'Αθήνα
δ τρανέ Θεμιστοκλή.

Δερβενάκια Ξαναζηστε
μέ τό γέρο του Μωρηά,
δλοι τώρα έτοιμαστήτε
άλλο δέν βαστομέ πιά.

Νά τον 'Οδυσέα 'Ανδροτισε
μέ τό χάνι της Γραβιάς,
δλα παίρνουε ανάσα
και άνθοδνε μονομιάς

Καραίσκάκη και Κανάρη
Παπαφλέσα και Μακρή,
έλα πάλι δ Μιαούλη
και κρατείτε και σπαθί.

Του σαράντα ιά! τό "Οχι
χαραγμένο στα βουνά,
νά της Κύπρου τον Δεσπότη
εις τα βάσαια Ξανά.

Μπρός, μάς κράζει πάλι ή μάνα
μπρός παιδιά ήρωικά,
για ιά διώξουμε τους "Αγγλους
άπ' της Κύπρου τα χωριά.

Μάς έπήραν άπ' την άγκάλη
μιά πανέμορφ' άδελφή.
νύκτα μέρα μάνα κράζει
και μιά ένδοξο θανά.

Κύπρο βάσιτα τό στεφάνι
δσο πιδ ψηλά μπορεί,
για να βάλης στο κεφάλι
κεινο π' ένδοξα κρατείς

Και εις τό χέρι πάρε πάλι
πέννα και λευκό χαρτί,
και Ξανάγραψε σελίδα
που στον κόσμο ν' άκουσθή.

ΚΩΝ. ΤΣΑΓΚΟΥΡΝΗΣ

Ηα Γ' Νεαπόλεως

ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ ΤΗΣ Η' ΤΑΞΕΩΣ

Φεύγουν τὰ χρόνια. Τρέχουν σάν ἀστραπή, καλπάζουν στὰ δρόμασρά των ἄτια. Τίποτε δὲν καρτεροῦν. Μόνο στὸ διὰ των ἀφίουν ἓνα σωρὸ ἀναμνήσεις. Δὲν ἦτο χθὲς ἀκόμη πού κάποιο στιβαρὸ χέρι μᾶς ἀνοίξε τὸν δρόμον καὶ μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον. Δὲν ἦτο χθὲς πού διὰ πρώτη φορά εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αἴθουσα τῆς πρώτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου ὑπερήφανοι καὶ γεμάτοι χαρὰ, αἰσθανόμενοι ὅτι εἴμεθα πλέον Γυμνασιόπαιδες. Ναί ! δὲν ἦτο χθὲς πού μικρὰ κι' ἀθῶα μαθητουδάκια γυροῦσαμε στὸς δρόμους καὶ συζητούσαμε διάφορα ζητήματα καὶ ὀνειροπολούσαμε ἓνα καλύτερο μέλλον. Ζούσαμε ἤσυχά καὶ ξένοιαστα τὴν ζωὴν τοῦ μαθητοῦ. Τὸ μόνον ὄνειρο πού μᾶς ἔκαιε τὰ σπλάγγνα ἦτο νὰ περάσουν τὰ πέντε χρόνια καὶ νὰ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς ὀδοῦχοι. Αὐτὸ τὸ ἔθεωρούσαμεν μεγάλο πρᾶγμα. Πάντοτε μᾶς ἤκουες νὰ λέμε: "Ἀχ καὶ νὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς τελειόφοιτοι. "Ἀχ καὶ πότε θὰ περάσουν τὰ πέντε αὐτὰ χρόνια τοῦ ἁγῶνος, ἵνα γίνωμεν καὶ ἡμεῖς τελειόφοιτοι. Τὸ μοναδικὸν μᾶς ὄνειρον ἦτο αὐτὸ. "Ἀλλὰ νὰ τώρα, σάν ἀστραπή πέρασαν αὐτὰ τὰ χρόνια πού τότε μᾶς φαινόταν αἰώνας, ὅστις δὲν θὰ εἶχε τέλος. "Ἐφυγαν λοιπὸν τὰ εὐτυχησμένα καὶ ξένοιαστα ἐκεῖνα χρόνια. Πέρασαν σάν ὄπτασια καὶ κάποιο θεϊκὸ χέρι μᾶς ἔφερε στὰ θρανία τῆς τελευταίας τάξεως. Εἴμεθα πλέον μαθηταὶ τῆς Η'. Τάξεως, εἴμεθα τελειόφοιτοι. Τί ὅμως πῶς εἴμεθα τελειόφοιτοι ; Καλύτερα θὰ ἦτο νὰ εἴμεθα τὰ μικρὰ ἐκεῖνα μαθητουδάκια τῆς Ἀς τάξεως. Ναί χίλιες, φορὲς θὰ ἦτο καλύτερον, διότι δὲν πρόκειται πλέον νὰ ζοῦμε τὴν ξένοιαστὴ μαθητικὴ ζωὴ. "Ἐμπροσθὲν μᾶς ἀνοίγεται τὸ μέλλον δύσκολον καὶ περιπετειῶδες γεμάτο μόχθους καὶ κινδύνους. "Ἀνοίγεται γεμάτο ἀπὸ διάφορα μονοπάτια. "Ἀλλὰ μὲν ἀπὸ αὐτὰ ὠραία καὶ εὐωδιαστά, ὅμως πάρα πολὺ δύσβατα.

"Ἀλλὰ δὲ πάλι ἀπ' αὐτὰ εἶναι εὐκόλα καὶ φαίνονται ἐξωτερικῶς ὅτι εἶναι ὠραία καὶ σοῦ τάσσουν χίλια δύο πράγματα ἀλλ' ἀλλοίμονον σὲ ἐκεῖνον ὅστις σαγηνευθῆ καὶ τὰ ἀκολουθήσει. Εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἀγκάθια καὶ παγίδες. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ πρῶτα καὶ νὰ μὴν μᾶς φοβήσῃ τὸ ὅτι εἶναι δύσκολα καὶ πλήρη μόχθων. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ μᾶς φοβήσῃ. Πρέπει νὰ ἐφοδιαζώμεθα μὲ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα ἐφόδια. Πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωμεν κατὰ νοῦν τὸ «χρόνον φείδου» τῶν ἀρχαίων καὶ νὰ μὴν ἀφίνωμεν οὔτε λεπτὸν νὰ μᾶς διαφεύγῃ ἀκόπως. Πρέπει νὰ κοπιᾶσωμεν, νὰ μοχθήσωμεν, νὰ ταλαιπωρηθῶμεν ἵνα κατορθώμεν νὰ ἀκολουθήσωμεν ἓνα ἀπὸ τὰ καλὰ μονοπάτια τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον θ' ἂν μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐημερίαν.

Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι ἔλεγον «κόποις κτῶνται τὰγαθὰ» καὶ πράγματι, ἵνα ἀποκτήσῃ κανεὶς ἀγαθὰ ἐντίμως καὶ δικαίως πρέπει νὰ μοχθήσῃ νὰ κοπιᾶσῃ, νὰ ταλαιπωρηθῆ κ.λ.π. "Ἄλλοτε πάλι ἔλεγον «καὶ μὲν οἷζαι τῆς μαθήσεως πικραὶ εἰσὶν οἱ δὲ καρ-

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ "ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ,,
Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

"Ἐχομε πάρα πολλὰ παραδείγματα πού μᾶς φανερώνουν τὴν ἀγάπην κάθε ἀνθρώπου πρὸς τὸ χωριὸν του. Βλέπομε οἱ ξενητεμένοι μὲ πόσῃ λαχτάρῳ νοσταλγοῦν τὴν γλυκεῖα ἡμέρα πού ὁ μαῦρος δρόμος πού τοὺς ὠδήγησε εἰς τὴν ξενιτιὰ θὰ τοὺς φέρῃ πάλι εἰς τὸ ἀγαπημένον του χωριό. Μὲ ἀνέκφραστη λαχτάρῳ περιμένουν τὴν γλυκεῖα ἡμέρα, πού θ' ἀνικηρῶσιν τοὺς μαγευτικὰς λόφους του τὰ κάτασπρα σπιτάκια του, σκορπισμένα εἰς τὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ.

Καὶ πῶς πέρα σ' ἓνα μικρὸ ἀληθινὸν παράδεισον τ' ἀθῶα κάτασπρα ἀρνάκια νὰ βόσκουν καὶ νὰ πηδοῦν. "ὦ! ἀλήθεια μαγευτικὸν εἶναι τὸ χωριὸν πάνω σὲ μιὰ ραχοῦλα, κάτω ἀπὸ τὰ πελώρια μεγαλοπρεπῆ πλατάνια, ἀπὸ τίς οἴξες τῶν ὁποίων ἀναβλύζουν κρυστάλλινα, γάργαρα νερά. "Ἀπὸ κάποια κορφοῦλα του ὀλόδροση, ἀγναντεύεις πέρα μακριὰ τὴν γαλανὴ θάλασσα πού διασχίζεται ἀπὸ μικρὰ καϊκάκια καὶ βαρκούλες μὲ καπετάνιο Ἑλληνόπουλο. Στὸ χωριὸν μᾶς ὁ ἥλιος εἶναι πῶς λαμπερὸς καὶ ἡ ῥοδοστόλιση ἀνατολή του βρῖσκει τὸν γεωργὸν εἰς τὸ χωράφι του, τὸν τσομπάνο νὰ ὀδηγῆ τὰ πρόβατα εἰς τὴν βοσκήν καὶ τὸσα ἄλλα ἀξιοθέατα, πού νὰ θαυμάζῃ κανεὶς τὸ μεγαλεῖο, τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ἁρμονίαν του.

Στὴν ἐκκλησοῦλα του θ' ἀκούσῃς πῶς γλυκὰ καὶ πῶς καθαρὰ τὰ λόγια τοῦ ἱερέα καὶ ἡ ψυχὴ σου θὰ γεμίσῃ ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση. "Ὁ ταπεινὸς του ἱερέας εἶναι σεβάσμιος πατέρας ὅλων πού ἤκει τόσο γλυκὰ τὴν μικρὴν καμπανούλα τῆς ἐκκλησίας κάθε Κυριακῆ καὶ κάθε ἄλλῃ γιορτῇ καλῶντας ὅλους τοὺς χωριανούς εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν. Πόσο ἀπλὰ ἐξηγεῖ τὸ εὐαγγέλιον καὶ πόσο εὐχαριστεῖσαι νὰ τὸν ἀκούεις. Καὶ ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ λίγα πράγματα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα σὲ κρατοῦν δεμένο σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον. Πῶς λοιπὸν κανεὶς μπορεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὸ τὸ μέρος ; Καὶ ποῖος θὰ εὐχαριστηθῆ εἰς τὴν τύχην του θελήσῃ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν θαλασσινὴν τοῦ οἰκογενειακοῦ του περιβάλλοντος, ἔστω καὶ λίγο ; Κανεὶς.

Μὲ τὸ δίκιον του λοιπὸν ὁ Δροσίνης λέγει : «Στ' ἀγαπημένον μου χωριὸν πάντα χαρὲς καὶ γέλια»... Καὶ πόσοι ἄλλοι ποιηταὶ καὶ καλλιτέχναι, ἄλλα παρόμοια ψάλλουν.

ΠΕΡΔΙΚΑΚΗ ΕΡΜΙΟΝΗ

Τάξ. Δ' ν. τ. Γυμν. Καστ. Κισάμου

ποι γλυκεῖν». Μεγάλῃ ἀλήθειᾳ καὶ αὐτὴ τῶν προγόνων μᾶς, εἶναι πράγματι πικραὶ αἱ οἴξαι τῆς μαθήσεως, διότι θὰ γευθῆς πικρότερον χολῆς ἕως ὅτου κατορθώσῃς διὰ τῆς μαθήσεως νὰ καταλάβῃς ἓνα οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ δύνασαι νὰ ἐξασφαλίσῃς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. "Ὅμως κατόπιν ἀφοῦ κατορθώσῃς αὐτὸ ἡ ζωὴ θὰ κυλῆ εὐχάριστος καὶ οἱ καρποὶ τῶν κόπων σου θὰ εἶναι γλυκεῖς.

"Ἐμπρὸς λοιπὸν μὲ νέες δυνάμεις ἄς ἀρχίσωμεν καὶ φέρον τὸ μαθητικὸν μᾶς ἔργον, ἵνα κατορθώσωμεν νὰ κατευθυνθῶμεν κατόπιν πρὸς τὴν νίκην.

ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Η' Τάξεως Γυμνασίου Παλαιτοχωρίου

ΙΕΤΣΑ ΠΡΕΠΕΙ

Ο ΜΕΘΥΣΤΑΚΑΣ

—'Ιντα χαμπάρια ἀπὸ τὴν Βιάννο γείτονα ;
'Ιντα κάνουνε ἐκεῖ τὰ κοπέλια μας, πῶς πάνε στὰ
γράμματα ;

—'Ογοῖνάς μας καὶ τῶν ἰδιωνῶν.

—Γιάντα τὰ λὲς τουτανά. Στενοχωρημένο σὲ
θωροῦ. Κάτσε σὰν δὲν εἶς δουλειὰ νὰ μοῦ τὰ πῆς.

—Καλιὰ νε τ' ἀμίλητα παρὰ τὰ μιλημένα.

—Κάτσε σοῦ λέω θεόφυγά μου. Κάμε δυὸ κα-
φέδες Μιχαῆλο.

—'Ηγραφέ μου ποὺ λὲς, ὀπροχθὲς κι' ἤφυγα
κι' ἐπῆα γιὰ νὰ τοῦ ὑπογράψω ἕνα χαρτί νὰ τὸ
πῆσιν στὸν Γυμνασιόρχη νὰ φύγη ἀπὸ κειὰ μπλιό.
'Εβαρέθηκέ τηγε καὶ τηγε σιχάθηκε τὴν ζωὴ ἐκειὰ.
'Ἦθελε νὰ τονε πάω ἢ στὸ Καστέλλι ἢ στὴ χώρα
('Ηράκλειο) γιατί δὲν βασιᾶ μπλιό. Ρωτώτονε γιάν-
τα δὲν θέλει μπλιό καὶ μοῦ σωριάζει ἕνα σωρό ψευ-
τιές· πῶς δὲν τονε χωνεύουνε οἱ καθηγητάδες ὅλο
τόνε κάνουνε ἀποβολή, χωρὶς νὰ φαίη, ὅλο τιμωρία,
ὅλο νηστεία καὶ τὸ χειρότερο πῶς παραδίνουνε πολ-
λά, πιὸ πολλὰ ἀπ' ὅσα πρέπει.

Πάω καὶ βρίσκω τοὶ καθηγητάδες καὶ τότε
λέω ἴντα κατάστασή ναι τούτινιὰ καὶ πῶς λαλιέται
ὁ γυιὸς μου. Καθίζουνε καὶ μοῦ τὰ κάνουνε χαρτί
καὶ καλαμάρι. Τὸ καὶ τὸ, ὁ γυιὸς σου τᾶρριξε ὄξω
γιὰ ὄξω : τρεῖς μέρες λείπει καὶ μιὰ ὄχεται. Δὲν
βγαίνει στὸ μάθημα ποτέν του. Ὅλο τὸν μανισμένο
μάς σεκάνει. Στὸ σπῆτι του δὲν σταυρώνει ὅπου προ-
φτάζει τρώει καὶ κοιμᾶται· οὔτε γράφει οὔτε διαβά-
ζει. Ὅλο βόλιτα κι' ἅγιος ὁ Θεός. Τόνε σφίγγομε
αὐτὸς τὴν δουλειὰ του, τότε πιάνομε μὲ τὸ καλὸ αὐ-
τὸς τὸ ἴδιο.

Πάω στὸ σπῆτι καταστενοχωρημένος καὶ ἤλειπε.
Σὰν ἦρθε τὴν νύκτα τοῦ τὰ λέω ὅλα ἕνα κι' ἕνα.
Αὐτὸς τὸν χαβᾶ ντου.

—Μὲ πήρανε σοῦ λέω ἀπὸ κακὸ μάτι· μοῦ τὸ-
πανε ξεκαθαριστὰ πῶς θὰ μ' ἀφήσουνε στὴν ἴδια τά-
ξη. Ἄν θὲς νὰ μὴ χάσω τὴν χρονιά νὰ μὲ φύγης
ἀπὸ παέ Ἐμεῖς ἐπολυγνωριστήκαμε καὶ καθὼς λέει
μιὰ παριμοιὰ «ὄσο ἀλάσει κανεῖς τὰ ρούχα του τό-
σο πάει πιὸ καλά». Λοιπὸν νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ ἢ στὸ
Καστέλι ἢ στὸ Ἡράκλειο.

—'Ἦφυγα καὶ τὸν ἤφηκα, καθόλου δὲ κατέχω
ἴντα νὰ κάμω.

Ποὺ θὰ τὸν συναντήσης ; Στὴν ταβέρνα τῆς γει-
τονιάς μπροσ' ἀ στὴ μισὴ μὲ τὸ ρουμπινένιο κρασί
ποὺ εἶναι ἡ ζωὴ του. Ὁ ταβερνιάρης διαρκῶς τοῦ
γεμίζει τὴ μισὴ κι' αὐτὸς μονοροῦφι τὸ κατεβάζει
καὶ ξανὰ ἀπ' τὴν ἀρχή, Κοτούλης, χοντρός, μὲ μιὰ
καλιὰ σὰν βαρέλι καὶ μὲ τὴ μύτη κατακόκκινη σὰν
πατζάρι (σῆμα κατατεθέν), ξεχνᾶ τίς πίκρες τῆς ζω-
ῆς του καὶ ζῆ σ' ἕνα κόσμο δικό του εὐτυχισμένο,
ρόδινο ποὺ ὄλα γυρίζουν εὐχάριστα. Τὶ εὐχαρίστηση
νιώθει ὅταν τὸ κρασί κατακυλᾶ μπόλικο μέσα του.
Γιὰ νερό· εἶναι ἡ εὐαίσθητη χορδή του, οὔτε μὴν τοῦ
ἀναφέρεις γιατί στὸ ἀκουσμά του ἀνατριχιάζει. Ἄν
θὲς νὰ εἶσαι φίλος του, κέρασέ τον ἕνα κατσοταρά-
κι καὶ παραπάνω. Τὸ πρῶτ' ὀλίγες ξυπνήσει μεθυσμέ-
ἀκόμη ἀπὸ τὸ προηγούμενο βράδυ, τραδιάει τὰ βή-
ματά του γιάν' ἀνταμώση τὴ σύντροφος τῆς ζωῆς του,
τὴ μισή. Καὶ τὸ βράδυ ὅταν ὁ ταβερνιάρης τὸν διώξῃ
μὲ τὸ ζόρι τρικλίζοντας καὶ μουρμουρίζοντας ἕνα τρα-
γουδάκι ἀφιερωμένο στὴν καλή του (τὴ μισή), πάει νὰ
κοιμηθῇ γιὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπομένη ἢ ἴδια
ρουτίνα.

ΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ζῆ Κλασσικοῦ

—Καὶ τονε δικό μου δὲν τὸ εἶδες ;

—'Εκειὰ ἤκανε ὅλη μέρα βόλιτα πάνω κάτω
στὴν πλατεία μὲ τ' ἄλυσιδάκι στὸ χέρι, σὰν κύριος.

—'Ογοῖνάς μας γείτονα. Αὐτοὶ δὲ μπλιό ἐμε-
γαλώσανε, ἐπονηρέψανε, δὲ μαθαίνουνε μπλιό γράμ-
ματα. Ἐγὼ τονε πῆα στὸ Γυμνάσιο νὰ ἐεστρωβ-
θῇ, νὰ μὴν εἶναι σὰν ἐμένα κουτσοῦρι, ἀλλὰ ἀφοῦ
ξανοίγει τοὶ βόλιτες ἴδια αὔριο πάω νὰ τότε πάρω
νᾶρθῃ ἐπαέ νὰ ξεκουρασῶ κι' ἐγὼ λιγάκι ἀπὸ τὸ
χωράφι καὶ τὸ ἔλιες.

—Σωστὰ τὰ βρίσκω τὰ λόγια σου γείτονα.
Νάρθω νὰ πᾶμε μαζί νὰ τοῦ πάρομε καὶ οὔτε Ἡ-
ράκλειο οὔτε Καστέλλι θὰ δῆ μόνο κατσούνα καὶ
ζευγάρι.

ΒΛΑΧΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Γυμν. Βιάννου.

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΦΕΣΟ

Τὸ 356 π. χ. ὁ Ἡρόστρατος στήν Ἐφεσο ἐ-
πυρπόλει τὸν Ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος διὰ τὴν ἀποθανα-
τήση τὸ ὄνομά του.

Τεράστιος στὶς διαστάσεις, χτισμένος κατὰ Αἰ-
γυπτιακὰ πρότυπα, ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος στήν Ἐ-
φεσο εἶχε μῆκος 109 μέτρα καὶ πλάτος 55 μ. μὲ δι-
πλῆς σειρὲς ἀπὸ κιόνες, πλούσια διακοσμημένους στὴ
βάσι μὲ χάλκινες πλάκες. Ἀμέσως μετὰ τὸν ἐμ-
πρησμό οἱ Ἐφέσιοι ἄρχισαν νὰ ξανακτίζουν μὲ ἐξο-
δά τους, ἀποκρούοντας εὐγενικὰ τὴν προσφορὰ τοῦ
μεγάλου Ἀλεξάνδρου, μὲ τὴ δικαιολογία, ὅτι δὲν
εἶναι σωστὸ εἶναι Θεὸς νὰ κἀνὴ ἀφιερῶματα σὲ Θεοῦς.
Ἀρχιτέκτων τοῦ νέου ναοῦ ἦταν ὁ Χειροκράτης, ποὺ
τὸν ἔκτισε στὸ ἴδιο μέγεθος ἀλλὰ πολὺ ὑψηλότερον.
Καὶ σ' αὐτὸν αἱ θάσεις τῶν κιόνων ἦταν πλούσια δια-
κοσμημένες καὶ ξέρομε πῶς ὁ περίφημος Σκόπας
ἐφιλοτέχνησε τὰ ἀνάγλυφα μιᾶς ἀπὸ τίς θάσεις αὐ-
τές. Ὁ Πραξιτέλης κατασκεύασε ἕνα μεγαλοπρεπῆ
βωμὸ γιὰ τὸ ναὸ πού δυστυχῶς ὅμως δὲν διασώθηκε.
Περίφημη ἦταν ἡ στέγη τοῦ ναοῦ ἀπὸ ξύλο κέρδου
καθὼς καὶ οἱ πόρτες ἀπὸ κυπαρισσόξυλο ποὺ διατη-
ρήθηκαν κατὰ τὸν Πλίνιο πᾶνω ἀπὸ 400 χρόνια.
Ἦταν Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ καὶ στὸ ἐσωτερικὸ του ὑπῆρ-
χε τὸ ἀγάλμα τῆς Ἀρτέμιδος, Θεᾶς τῆς γονιμότητος
ποὺ παρισπᾶνετο μὲ πολλοὺς μαστοῦς. Ἐκτὸς ἀπὸ
τὴν διακόσμηση τοῦ ἰδίου τοῦ ναοῦ, ὁ περίβολος ἦ-
ταν γεμάτος ἀπὸ ἀγάλματα περιφῆμων γλυπτῶν, ὅ-
πως ἡ Ἀρτεμις τοῦ ἐνδοῦ, ὁ Ἀπόλλων τοῦ Μύ-
ρωνος, οἱ Ἀμαζόνες τοῦ Φειδίου, ἔτερα ἔργα τοῦ
Πολυκλείτου, τοῦ Κρησίλα καὶ τοῦ Φράδμονος, καὶ
μεταγενέστερα ἀγάλματα Ρωμαίων στρατηγῶν, καθὼς
καὶ ἔργα μεγάλων ζωγράφων, ὅπως τοῦ Ἀπελλοῦ
κ. λ. π. Στὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἐγίνονταν τακτικὰ
μεγαλοπρεπεῖς ἐορτὲς ἢ δὲ φήμη του ἦταν τόσο με-
γάλη ποὺ ὅποιος κατεῖχε τὴν περιοχὴν στήν ὁποία
ἐδέσποζε, ἐκυριαρχοῦσε εὐκολώτατα καὶ σὲ δλόκληρη
τὴν Νοτιοδυτικὴ Μικρὰ Ἀσία. Μὲ τὴν διάδοση τοῦ
χριστιανισμοῦ, ὁ ναὸς ἐξέπεσε, ἀργότερα λεηλατήθη
καὶ ἀπὸ τοὺς Γότθους, ἐγίνε λατομεῖον καὶ ἐξαφανί-
στηκε κάτω ἀπ' τὴν προσχώσεις.
Μόλις τὸ 1863 ὁ Ἄγγλος ἀρχιτέκτων Γούτ ἐκτελὼν
τας ἀνασκαφὰς αἱ ὁποῖαι κράτησαν ἕως τὸ 1874 τὸν
ἀνεκάλυψε. Σήμερα ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὤρθωνόταν ἕνα
ἀπὸ τὰ ἑπτὰ ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας τέχνης
εὐρίσκονται κάτι ἀμορφοὶ σωροὶ ἀπὸ πέτρες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἡ Πρακτικὸς

ΟΤΑΝ Ἡ ΜΟΙΡΑ ΚΤΥΠΑ

Τὸ χειμωνιάτικο μαγεμένο δειλινὸ πλησιάζει στὴ
δύση του. Γλυκὸ παραπονεμένο τὸ κελᾶδημα τοῦ ἀη-
δονιοῦ, ἕως ὅτου παύει νὰ ἀκούεται καὶ ἡ τελευταία
πονεμένη μελωδία του. Ἠσυχία παντοῦ, Μονάχα τὸ
ἐλαφρὸ θρόϊσμα τῶν φύλλων ποὺ πέφτουν ταράζουν
τὴν νεκρικὴ γαλήνη τῆς φύσεως, καὶ ἀπὸ κάπου μα-
κρὰ φτάνει ἄργα ὁ ἦχος μιᾶς γλυκόλαλης φλογέρας,
καὶ τὸ ἀθῶο βέλασμα τῶν μικρῶν ἀρνιῶν.

Μονάχα μιὰ κοπέλλα μένει ἀσυγκίνητη σ' ὅλα τὰ
μεγαλεῖα τῆς φύσεως, λὲς καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ
τίποτα. Καθισμένη εἰς τὸν κορμὸ ἐνὸς θεόρατου
πλατάνου μὲ τὸ κεφάλι μέσα στὰ χέρια της φαίνεται
ὅτι ἀναπολεῖ τὰ περασμένα. Μιὰ βαθειὰ μελαγχολία
εἶναι χωμένη στὸ γλυκὸ της πρόσωπο καὶ τὰ δλό-
μυρα μάτια της κρῦβουν βαθειὰ λύπη καὶ ἀπεπι-
σια Ποιὰ ἄραγε κρυφὴ σκέψη ν' ἀπασχολῆ καὶ νὰ
ταράζη τὴν ὁμορφή κοπέλλα; Κάποιες γλυκὲς ἀνα-
μήψεις τὴν μεταφέρουν στὸ εὐτυχησμένο παρελθόν
καὶ γιὰ λίγες στιγμὲς μιὰ οὐράνια γαλήνη ξεχύνεται
στὸ γλωμὸ πρόσωπό της. Τὸ εὐτυχησμένο παρελθόν,
τότε πουλοῦσε μὲ τὴν καλὴ τῆς Μανοῦλα, εὐτυχισμέ-
νη, πάντα γελαστὴ καὶ χαρούμενη.

Ἐξέχαστα παιδικὰ χρόνια, ποὺ καθισμένη
στὰ γόνατα τῆς μανοῦλας της τὴν χάιδευε καὶ τὴν
παρηγοροῦσε μὲ λόγια γλυκά. Πέρασαν ὅμως γρή-
γορα καὶ ἦλθε ἡ συμφορὰ. Καὶ τύλιξε ἡ μοῖρα στὰ
σκοτεινὰ καὶ μυστηρῶδη πέπλα της, τὴν μορφή τῆς
ἀγαπημένης μανοῦλας. Κι' ἐσβυσε κάποιον βράδν
μέσα στὰ χάρδια καὶ τὰ φιλιὰ τῆς μικρῆς παιδοῦλας.
Κι' ἀπὸ τότε, ἀλλοίμονο, στὴ μικρὴ ὀρφανή, δεύτερη
μητέρα ἦλθε ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν πεθαμένη, κι'
ἀρχίζει ὁ Γολγονᾶς στὴ μικρὴ καρδιά της. Ἀπὸ
παντοῦ βοϊσιές, μαλώματα, συμφορὲς. Μιὰ μονάχα
ἐλπίδα τῆς ἔμεινε Τὸ Νεογέννητο τῆς Βηθλέεμ.

Κι' ἔτσι κίτθε βράδν μέσα στήν ἠσυχία τῆς φύ-
σεως, καθισμένη στὰ ἐρημικὸ αὐτὸ μέρος, ἡ μικρὴ
αὐτὴ ὀρφανή, προσεύχεται σ' Ἐκεῖνον ποὺ γεννήθη
κε στὴ Γῆ, ἔπαθε καὶ ἐμαρτύρησε γιὰ τοὺς ἀνθρώ-
πους ἄλους,

ΤΣΙΡΑΚΑΚΗ ΝΙΤΣΑ

Τάξις Ε' Ἐμπ. Ἱεροπέτρας

ΒΑΡΚΑΔΑ ΥΠΟ ΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ

Τὴν πήραμε τὴν ἀπόφασιν. Θὰ τὴν παίρναμε τὴν βάρκα γιὰ λίγες βόλτες. Στὸ κάτω-κάτω καὶ νὰ μᾶς ἔπαινε χαμπάρι τὶ θὰ μᾶς ἔκανε ;

Εἴμαστε καὶ ψευτοσυγγενεῖς, μού εἶπε ὁ Νίκος. Νὰ ξυπνήσῃ δὲν τὸ φαντάζομαι κι ἂν ξυπνήσῃ. . . δὲν θὰ θυμώσῃ Μπήκαμε στὴν «Μαριγώ» τὴν γοργοπόδαρη καὶ μὲ δυνατὲς κουπιές ἀποκρυνθήκαμε ἀπ' τὴν κοιμισμένη ἀνθόσπαρτη ἀμμουδιά.

Τ' ἄστρα σὰν ἀσημένια καρφιά στὸ καταγάλανο σμάλτο τ' οὐρανοῦ μπηγμένα παιγνίδιζαν, καὶ σκόρπιζαν ὁμορφιά καὶ χάρι στὸν χρυσοκέντητο οὐρανό.

Ἡ κυρὰ Σελήνη χαμογελοῦσε κι ὅλα γύρω τ' ἀποκοίμιζε μὲ τὰ ὠρὰ φιλιὰ της. Στὴν γαλανὴ θάλασσα ἔφτιαχνε ἀσημένιο μονοπάτι, τὸ κάθε τι ἔκανε ν' ἀλλάξῃ χίλιες δυὸ μορφές.

Κι' ὅλα τ' ἀγκάλιαζε τὸ ἀπαλὸ πέπλο τῆς μάγισσας νύχτας, ὅλα τὰ δρόσιζε τὸ ἑλαφρὸ χαϊδευτικὸ ἀεράκι τῆς θάλασσας, ὅλα τὰ νανουρίζε ἢ κλαψιάρικη φωνὴ τοῦ γκιώνη, ὅλα τὰ ζέσταιναν τὰ χάρδια τοῦ φεγγαριοῦ. Ἐξάισια μαγευτικὴ βραδυά !

Ἡ βαρκοῦλα μας γλυστροῦσε σιγὰ—σιγὰ πᾶνω στὸ νερό, ἕνα σιγανὸ τραγουδάκι μας ἀνακατωνόταν μὲ τὸν φλοῖσβο τῶν κυμάτων.

Εἴμαστε πολὺ εὐχαριστημένοι ἀπ' τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη βάρκαδα. Τὰ χεῖλη μας νὰ κρατηθοῦν δὲν μποροῦσαν κι' ὅλο τραγουδία λέγαμε. Ὅλα ὅμως σιγὰ. Ἦταν κρῖμα νὰ τὰ ξυπνήσωμε ὅλα γύρω. Νὰ χαλάσωμε τὰ γλυκὰ τους ὄνειρα : . . .

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Γυμν. Σητείας

ΕΥΘΥΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΟΙ ΚΟΥΤΟΙ

Κόποτε συζητοῦσαν δύο πλούσιοι. Ὁ ἕνας ἔλεγε :

—Ἐχω ἕναν ὑπῆρέτη, τὸν Μιχάλη, πὺν κουτότερος ἀνθρώπος δὲν ὑπάρχει σὲ ὅλο τὸν κόσμον.

—Μπά, ἔκανε ὁ ἄλλος, αὐτὸ δὲν τὸ πιστεύω. Δὲν πιστεύω δηλαδὴ νὰ ξεπερνᾷ ὁ ὑπῆρέτης σου τὸν δικό μου τὸν Γιάννη σὲς κουταμάρες.

Ὁ πρῶτος ἔμενε ἀνένδοτος.

—Νὰ τοὺς βάλουμε στὴν πρόβα, ἔλεγε.

—Νὰ τοὺς βάλουμε, συμφώνησε ὁ ἄλλος.

Φωνάζει ὁ πρῶτος τὸν ὑπῆρέτη του καὶ τοῦ λέει.

—Ἐλα δῶ Μιχάλη, πάρε αὐτὴ τὴ δεκάρα, πήγαινε νὰ μοῦ ἰγορήσῃς μιὰ κούρσα νὰ μὸς τὴ φέρῃς, ἀλλὰ πρόσεξε νὰ μὴ χάσῃς τὰ ρέστα.

—Ἀμέσως ἀφεντικό, λέει αὐτὸς καὶ φεύγει.

Καλεῖ τότε καὶ ὁ δεύτερος τὸν ὑπῆρέτη του καὶ τοῦ λέει :

—Ἐλα δῶ Γιάννη, πήγαινε νὰ δῆς ἂν εἶμαι στὸ σπίτι μου νὰ γυρίσῃς νὰ μοῦ πῆς.

—Ἀμέσως ἀφεντικό, λέει καὶ αὐτὸς καὶ φεύγει.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

Ὁ Ντιντῆς δηλώνει στὸν πατέρα του ὅτι δὲν ἐννοεῖ πᾶ νὰ πάη σχολεῖο.

—Μὰ γιατί, παιδί μου; ρωτᾷ ἐκεῖνος.

—Γιατὶ ὁ καθηγητὴς τῆς γεωγραφίας δὲν ξέρει γράμματα.

—Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες;

—Φαντάσου ὅτι ἐρώτησε ἐμένα νὰ τοῦ πῶ τὶ θὰ πῆ ποταμός ! . . .

**

Μεταξὺ δύο μαθητῶν

—Περικλῆ, ποῖο πράγμα μᾶς εἶναι πιὸ χρήσιμο, ὁ ἥλιος ἢ τὸ φεγγάρι; ρωτᾷ ὁ Γιώργος.

—Κουτὸς πὺν εἶσαι καυμένε, τοῦ ἀπιντᾷ ὁ Περικλῆς, δὲν τὸ καταλαβαίνεις; τὸ φεγγάρι ! Γιατὶ ὁ ἥλιος βγαίνει τὴν ἡμέρα πὺν δὲν ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ τὸ φῶς του. Ἐνῶ τὸ φεγγάρι βγαίνει τὴ νύκτα καὶ μᾶς φέγγει !

**

Ὁ δάσκαλος : Γιατὶ τὰ μανιτάρια μοιάζουν σὰν ὀμπρέλλες ;

Ὁ μαθητὴς : Γιατὶ φυτρώνουν σὲ ὑγρὰ μέρη κύριε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΛΤΑΔΑΚΗΣ

Ἡβ' Πρακτικῶν

—Γιὰ πὲς μου, παιδί μου, πῶς κάνει τὸ παιδί στὸν πληθυντικόν ;

—Τὰ δίδυμα, κύριε.

**

Ὁ δάσκαλος : Τὶ εἶναι παιδί μου «αἱ Ἀθηναί». Μαθητὴς : Τὸ καλύτερο καφενεῖο τῆς γειτονιάς μου, κύριε,

**

—Κύριε, ὁ Πελοπίδας ἔδωσε ἕνα τενεκὲ στὴν οὐρὰ τοῦ σκύλου.

—Καλὰ γιατί δὲν τὸν ἐμπόδισες ;

—Μὰ δὲν μποροῦσα κύριε, ἐγὼ κρατοῦσα τὸ σκύλο.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΥΤΑΚΗ

Τάξις ΣΤ' Γ. Θ. Χ.

Στὸ δρόμον συναντήθησαν οἱ δύο κουτὶ καὶ λέει ὁ ἕνας στὸν ἄλλο :

—Ἐχω ἕνα ἀφεντικό πὺν λέει ὅλο κουταμάρες. Ὅριστε πάλι σήμερον μοῦ δίνει μιὰ δεκάρα νὰ τοῦ ἀγοράσω μιὰ κούρσα, καὶ δὲν σκέφθηκε ὁ βλάκας πῶς εἶναι Κυριακὴ καὶ εἶναι τὰ καταστήματα κλειστά.

—Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε, λέει ὁ ἄλλος. Ἐμένα τὸ ἀφεντικό μου μὲ ἔστειλε νὰ δῶ ἂν εἶναι στὸ σπίτι του νὰ γυρίσω νὰ τοῦ πῶ, καὶ δὲν ἐσκέφθηκε ὁ ἀφιλότιμος νὰ τηλεφωνήσῃ νὰ τοῦ ποῦν ἂν εἶνε ἐκεῖ.

ΦΥΤΡΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Ε' τάξ. Γυμ. Παραρτήματος Βουκολιῶν

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Γιῶργο προστά σου ἔχεις τὸ βορρᾶ, ἀριστερά σου εἶναι ἡ δύσις καὶ ἡ ἀνατολή δεξιᾶ. Δὲν μοῦ λές πίσω σου ποιδὼν ἔχεις;

—Τὸν Ψούνη κύριε καὶ μὲ τσιμπάει μὲ μιὰ καρφίτσα.

—Μονόλογος μετροῦς Νὰ πιῶ ἀκόμα ἓνα; Τὸ στομάχι λέει ναί. Τὸ λογικὸν ὄχι. Τὸ λογικὸν εἶναι φρονιμώτερον κι' ὁ φρονιμώτερος ὑποχωρεῖ πάντα. "Ἄρα νὰ πιῶ ἄλλο ἓνα.

ΑΛΚΗΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

"Ἐνας μαθητὴς τοῦ δημοτικοῦ μπαίνει βιαστικὸς σ' ἓνα μπακάλιο.

—Πόσο κάνουν 50 δράμια καφές;

—Δώδεκα δραχμές.

—Κι' ἑκατὸ δράμια ζάχαρη;

—Τέσσερις δραχμές.

—Πόσα λεπτὰ πρέπει νάχω γιὰ νὰ ἀγοράσω μιὰ δακὰ καφέ καὶ δυὸ δακάδες ζάχαρη;

—128 δραχμές.

—Κι' ἂν σᾶς ἔδιναν ἓνα πεντακοσάρικο πόσα ρέστα θὰ μοῦ δίνατε;

—372 δραχμές.

—Σᾶς παρακαλῶ μοῦ τὰ γράφετε σ' ἓνα χαρτάκι;

—Εὐχαρίστως. Πᾶρε τὸ χαρτάκι σου. Καὶ δὲ μοῦ λές θὰ τὰ πάρης ὅλα τώρα ἤ...;

—Εἶναι τὸ πρόβλημα πού μᾶς ἔδωσε ὁ δάσκαλος φώναξε χαρούμενος ὁ πιτσιρίκος κι' ἔφυγε τρέχοντας.

Γ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ

Ζ Πρακτικοῦ

ΔΙΑΘΗΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΠΡΟΣ ΥΙΟΝ

—Πίστευε πάντοτε στὸν Θεὸν ἀλλὰ καὶ φοβοῦ αὐτόν.

—Φοβοῦ τὸν ἑαυτόν σου ἐξουσίαζέ τον καὶ κράτα τον ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν καθοδήγησιν τῆς συνειδήσεως.

—Κάνε στοὺς ἄλλους γενικῶς δεῖ θὰ ἤθελες καὶ οἱ ἄλλοι θὰ σοῦ κάνουν.

—'Αγάπα τὴν πατρίδα σου καὶ τὴν οἰκογένειάν σου περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σου.

(Ἐκ μεταφράσεως)

Α. Ψ.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Οἱ ἐλέφαντες μεγαλώνουν ἕως τὰ 30 χρόνια τους. Στὰ 60 χρόνια τους βρίσκονται στὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας τους καὶ φθάνουν σὲ ἡλικία 120 χρονῶν;

'Υπάρχει στὴν Νέα Ζηλανδία ἓνα εἶδος παπαγάλου πού λέγεται «Νέστωρ». Οἱ παπαγάλοι τοῦ εἶδους αὐτοῦ εἶναι οἱ μόνοι σαρκοφάγοι. Ἐνεδρεύουν στὰ δένδρα καὶ πιάνουν τ' ἀδύνατα καὶ ἀρρωσταζῶα. Τὰ ξεσχίζουν κατόπιν μὲ τὰ σκληρὰ νύχια τους καὶ τὰ καταβροχθίζουν.

Τὸ μεγαλύτερο χρονικὸ διάστημα πού εἶχε νὰ βρέξῃ ἐκράτησε ἑπτὰ χρόνια κι' ὅτι ἡ ἀνομβροία αὐτὴ μειώθηκε στὴν ἐπαρχίαν Πέυτα τοῦ Περού;

'Ἡ σελήνη διανύει τὰ γύρω ἀπ' τὸ διάστημα μὲ ταχύτητα 1.000 μέτρων τὸ δευτερόλεπτο; 'Ἡ γῆ γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της μὲ ταχύτητα 400 μέτρων τὸ δευτερόλεπτο;

Στὴν Ἀφρικὴ ὑπάρχει ἓνα εἶδος πτηνῶν ποὺ καλοῦνται ὑφανταί. Καὶ τὰ ὁποῖα κτίζουν ἢ μᾶλλον... ὑφαίνουν τὶς φωληές τους ὅλα μαζί;

Τὸ πρόβατο μπορεῖ σ' ὅλη του τὴ ζωὴ νὰ στερηθῇ τὸ νερό;

'Ἐνα εἶδος πουλιοῦ πού βρίσκεται στὰ δάση τῆς Αὐστραλίας ὀνομάζεται «'Αχιλλεύς». Μοιάζει πολὺ μὲ τὸν παπαγάλο μὰ ἔχει ὠραιότερα φτερά καὶ δὲν πιάνεται εὐκόλα. Τὸ ὄνομα 'Αχιλλεύς τοῦ τὸ ἔδωσαν οἱ κυνηγοί, γιὰ τὸ πουλὶ αὐτὸ μόλις χτυπηθῇ στὴ φτέρνα ψοφάει ἀμέσως;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΛΤΑΔΑΚΗΣ

Ἡβ Πρακτικοῦ

ἈΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΗ

Τὸ θέατρον γεμάτο ἀπὸ κόσμον πού παρακολουθεῖ τὸ παιζόμενον δράμα μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος Σὲ κάποια στιγμή ὁ Βασιλεὺς — ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ἔργου—βγαίνει στὴν σκηνὴ καὶ φωνάζει:

—'Ἐνα ἄλογο. Γρήγορα ἓνα ἄλογο. Δίδω τὸ μισό μου βασίλειον γιὰ ἓνα ἄλογο.

Κάποιοι θεατῆς ὅμως ἀπὸ τὸ θεωρεῖον πού συνεχῶς ἐνωκλοῦσε μὲ τὶς κουταμάρες του θεατᾶς καὶ ἠθοποιούς, τοῦ φωνάζει δυνατὰ.

—'Ἐ! πειράζει ἂν εἶναι γαίδαρος;

Οἱ θεαταὶ ἄρχισαν νὰ γελοῦν καὶ τὸ ἔργο ἀπὸ δράμα κινδύνευε νὰ γίνῃ κωμῶδια: Ὁ ἠθοποιὸς ὅμως χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ, προχωρεῖ, κατεβαίνει, ἀπὸ τὴν σκηνὴ καὶ πηγαίνει κάτω ἀπὸ τὸ θεωρεῖον ὅπου προηγουμένως εἶχεν ἀκουσθῆ ἢ φωνῆ καὶ τοῦ λέγει.

—'Ὅχι φίλε μου!! Δὲν πειράζει διόλου. Κατέβα ὅμως γρήγορα κάτω γιὰ τὴν βιάζομαι...

ΝΙΚΟΣ ΓΑΡΟΦΑΛΑΚΗΣ

Ἡβ Πρακτικοῦ

“ ΕΡΓΟΝ ΟΥΔΕΝ ΟΝΕΙΔΟΣ, ΑΕΡΓΙΗ ΔΕ Τ’ ΟΝΕΙΔΟΣ, ”

Είναι γεγονός αναντίρρητον και αλήθεια, πού δὲν ἐπιδέχεται καμμίαν ἀμφιβολίαν, πὺς ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν εὐδοκίμησιν καὶ διὰ τὴν προοδεύσιν εἰς τὴν ζωὴν πρέπει, νὰ κοπιᾷσῃ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ, πρέπει νὰ ἐργασθῇ.

Ἡ ζωὴ καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀρρήκτως συνυφασμένα μετὰ τὴν ἐργασίαν, τοσοῦτον δὲ ἀλληλεξαρτῶνται ὥστε φαίνονται ὡς ἓν σύνολον, ὡς ταυτῶσημοι ἔννοιαι. Καὶ ὑπάρχουν βεβαίως ἄνθρωποι, πού ἐργάζονται καὶ νηστεύουν καὶ ἄλλοι, πού χωρὶς κανένα κόπον καὶ ἄνευ ἐπιπόνου προσπάθειας εὐημεροῦν. Πάντως ὅμως τὸ ἀληθές καὶ διὰ τῆς πείρας τόσον τοῦ παρελθόντος ὅσον καὶ τοῦ παρόντος ἐπιβεβαιωμένον εἶναι, ὅτι αἱ ἐπιτυχίαι εἰς τὴν ζωὴν ἔχουν ὡς βάσιν καὶ σταθερὸν θεμέλιον τὴν ἐργασίαν. εἶναι δὲ ἀνάλογοι πρὸς τὴν καταβαλλομένην ὑπ’ ἐνὸς ἐκάστου προσπάθειαν καὶ κόπον. Ἡ ἐργασία εἰναιέκεινη διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ τὰ μέσα, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν θεραπείαν τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ ἀναγκῶν, καὶ τὴν ἡθικὴν τελειοποίησίν του.

Ἡ ἐργασία εἶναι ἐκείνη, πού μᾶς συνηθίζει εἰς τὴν ἀφροσύνην πρὸς τὸ καθήκον καὶ μᾶς χαλυδώνει τὴν βούλησιν, οὕτως ὥστε ὑπερπηδῶντες ἢ ἀσύροντες τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσχερείας τοῦ βίου νὰ ἐξέλθωμεν νικητὰι καὶ τροπαιοῦχοι ἀπὸ τῶν στείβων τῆς ζωῆς. « Ἐργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀργίη δὲ τ’ ὄνειδος ». Τουτέστιν, ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ὄνειδος, ἀλλὰ τοῦναντίον ἡ ἀργία εἶναι ἐντροπή. Ἡ ἐργασία λοιπὸν καὶ δὴ ἡ μετ’ εὐσυνειδησίας καὶ τιμιότητος ἐκτέλεισις τῆς δὲν εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ εἶναι ἡ βάσις καὶ ἡ προϋπόθεσις πάσης δημιουργίας, εἶναι τὸ μέσον τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀτόμου καὶ μὲξὶ ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἡ ἀργία εἶναι ἐπάρατος ἐκείνη νόσος, ἣτις ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν καταστροφὴν. Εἶναι ἡ ἀσθένεια ἐκείνη, ἡ ὁποία τοὺς μὲν πτωχοὺς εὐκόλως παρασύρει εἰς τὴν κλοπὴν, τὴν ἀπάτην καὶ τὸ ἐγκλημα, εἰς τοὺς πλουσίους γενᾷ τὴν πλῆξιν, τὴν ἀνίαν καὶ τὴν ὑποχονδρίαν. « Ἡδὺ τὸ μηδὲν πράττειν » ἐλεγχον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές. Εἶναι ἀληθές, πὺς ὅλοι δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν τὴν ἀνεσίαν καὶ τὴν ῥαθυμίαν, ἐπιθυμοῦν τὴν ἄνευ κόπων καὶ μόχθων ἀπόκτησιν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Εἶναι ἴδιον βεβαίως τοῦ ἀθρώπου ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀπραγμοσύνην, φυσικὸν ὅμως καὶ ἀναπόφευκτος δι’ αὐτὸν εἶναι ὁ νόμος τῆς ἐργασίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα οἱ ἀσχοῦντες τέχνην τινὰ ἐλέγοντο δημιουργοὶ καὶ ἀπετέλουν τὴν κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν. Οἱ εὐγενεῖς ἐθεώρουν προσβλητικὴν τὴν ἀσκησιν μιᾶς οἰασδῆποτε τέχνης. Σήμερον ὅμως οἱ ὄροι ἔχουν ἀντιστραφῆ. Ἡ εὐσυνειδητος ἀσκησις μιᾶς τέχνης ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς καὶ ὄχι ἐντροπήν. Τοῦναντίον ἐντροπήν καὶ προσβολὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀποτελεῖ ἡ νωθρότης καὶ ἡ ἀδράνεια, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ κάθε μόχθου καὶ κόπου, ὅστις θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ ἄτομον τὴν πραγματικὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐημερίαν.

Διότι πρέπει νὰ λυθῇ ὑπ’ ὄψει, ὅτι ὁ πόθος ἐκάστου ἀθρώπου καὶ ἡ διακαὴς ἐπιθυμία του δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἰδανικοῦ σκοποῦ τῆς εὐτυχίας εἰς τὴν ζωὴν. Τοῦτο εἶναι ὁ πρωταρχικὸς παράγων τῆς καλλιτερεύσεως μιᾶς ὀλοκλήρου κοινωνίας. Ἡ πραγματοποίησις ὅμως τοῦ ἰδεώδους τῆς εὐδαιμονίας ἔχει ὡς αἰτιώδη λόγον τοὺς μόχθους καὶ τοὺς κινδύνους τῶν ὁποίων εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ δὲν νομίζω πράγμα προσβλητικὸν καὶ ἐξευτελιστικὸν τὸ νὰ ἀγωνίζεταί τις καὶ νὰ κοπιᾷσῃ εἰς τὸ πεδῖον τῆς ζωῆς διὰ τὴν κερδίσῃ τὴν εὐτυχίαν.

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν εὐδέποτε πρέπει νὰ θεωρῶμεν τὴν ἐργασίαν, οἰαδῆποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτὴ, ὡς ἐξευτελιστικὴν καὶ ὡς ἴδιον τῶν πτωχῶν, οὕτε νὰ παραμελῶμεν πάντες καθ’ ὄλην, τὴν ζωὴν μας καὶ νὰ μὴ δυνάμεθα, ὅπως λέγει ὁ Περικλῆς, νὰ ἀποτινάξωμεν τὴν πενίαν διὰ τῆς εὐσυνειδήτου καὶ τιμίας ἐργασίας. Πρέπει παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ ἐργαζώμεθα καὶ ν’ ἀναλαμβάνωμεν τραχεῖς ἀγῶνας, ἵνα νικῶμεν εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀποβαίνωμεν προσωπικότητες. Ἐχωμεν καθήκον ἱερὸν νὰ ἐργαζώμεθα καὶ νὰ κοπιᾷσῃμεν πρὸς ὠφέλειαν ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς κοινωνίας, τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν θέλω νὰ γίνω ἐπιλήσιμων.

Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ ἐκπληρῶνωμεν αὐτὴν ὡς ἔργον τέχνης καὶ τότε θὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῆς ὠραίας Γερμανικῆς παροιμίας: « Ἐπεσα καὶ ἐκοιμήθηκα καὶ ὠνειρεύθηκα ὅτι ἡ ζωὴ ἦτο χαρὰ. Ἐξύμνησα καὶ νά! ἡ ζωὴ ἦτο καθήκον. Ἐργάσθηκα καὶ νά! τὸ καθήκον ἦτο χαρὰ ».

ΜΙΧΑΛΗΣ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ
 Ἡ Γυμνασίου Σητείας

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΕΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

Κατακόκκινος ο ήλιος έβυθίζετο στην αιματωμένη δύση του, θάφοντας με ένα ελαφρό ροζ χρώμα μερικά σύννεφα ζωγραφισμένα επάνω στο άτλαξι του ουρανού και χρυσώνοντας τις κρυφές των κυμάτων. Μά πριν να θυσιασθή έντελώς έπεφτε κι' έσπαξε σε χίλια κομμάτια επάνω στην λεία επιφάνεια του μεγάλου γαλάζιου καθρέπτη...

Είς την κορυφήν ενός βράχου της ακρογιαλιάς καθόταν ένα παιδί δέκα έπτά ετών περίπου. Τα μαλλιά του άφθονα και άτακτα τ' ανέμιζε ο άπογευματινός άέρας της θαλάσσης, τ' ακινδύλιό του εύρισκοντο εις άθλια κατάστασιν, τ' αρουχά του ήταν πραγματικά ράκη. Πότε—πότε άφινε ένα βαθύ άναστεναγμό... τ' κορμί του συνεταράζετο... οι γροθιές του έσφιγγοντο με μανία... Πότε—πότε τ' μάτια του έγέμιζαν δάκρυα από άγανάκτησιν καθώς σαν πύρινος έφιάλτης έγύριζαν εις τήν μνήμην του τ' τραγικά γεγονότα της ημέρας... της μαύρης αυτής ημέρας του 1943, όπου η άπειλή του Άγκυλωτού Σταυρού έγέμιζε με φρίκη τις καρδιές...

... Ήταν μεσημέρι όταν επιστρέφοντας εις τ' σπίτι όπου έμενε με τόν μεγάλο του άδελφό—μέλη και οι δυο μιας πατριωτικής οργανώσεως άναρτών—άντίκρυσε ένα θέαμα, τού οποίου οι φρικιαστικές λεπτομέρειες έχραχθήσαν με πύρινα γράμματα εις τήν μνήμην του. Ο άδελφός του είχε συλληφθ' υπό μιας ομάδος Γερμανών—θύμα άσφαλώς κάποιας προδοσίας—και τ' σπίτι του είχε παραδοθ' στην κόλαση της φωτιάς και τού όλέθρου. Περηκολούθησε από μεγάλην άπόστασιν τόν άδελφόν του, ενώ μαύρα, πικρά, καυτά δάκρυα έκυλούσαν εις τ' μάγουλά του... Τήν ήξερε τήν τύχη τού άδελφού του εκείνο τ' άπόγευμα, κι' όμως κάτι σαν μι' άόρατη άπειλή άπίστευτα φρικιαστική άπασχολούσε τ' μυαλό του... «Αν μιλήσῃ» έσκέπτετο «άν λυγίσῃ κάτω από τ' βασανιστήρια και μιλήσῃ; Τότε...» Δέν τολμούσε νά σκεφθ' παρακάτω... Έδλεπε με τήν φαντασία του δλόκληρη τήν πατριωτικήν οργανώσιν έξαρθρωμένην, έδλεπε τούς γενναίους συντρόφους του σ' α κελιά των μαρτυρίων... Άσυναίσθητα τ' χέρι του κινήθηκε πρὸς τήν τσέπη του... Κάτι παγερό... κάτι σκληρό ήταν εκεί... ένα ήμισυαυτόματο των έννέα... Και τότε έπῃρε τήν μεγάλην άπόφαση.

Σιγά—σιγά εκύλησε η ημέρα εις τήν άβυσσον τού παρελθόντος και η μαύρη νύχτα είχε προχωρήσει, όταν ένας ίσκιος έπλησίασε τ' κτίριο όπου είχε στρατοπεδεύσει μι' γερμανική μονάς... Πλησίασε φευγαλέα, με χίλιες προφυλάξεις... Για μι' στιγμή τ' πρόσωπό του φωτίσθη, καθώς έπερνούσε από ένα άνοιχτό παράθυρο... Ήταν ένα νεανικό πρό-

σωπο γεμάτο νεανικό θάρρος. Έαφνικά κοντοστάθηκε καθώς από ένα παράθυρο τού υπογείου έφθασαν εις τ' αυτιά του βογγητά και κρότοι... κρότοι σφυρικτοί... Έπλησίασε. Μονομιάς τ' πρόσωπό του έσκοτεινίασε, τ' μάτια του άστραψαν από άγανάκτησιν καθώς αντίκρυσε με φρίκη τ' θέαμα πού, παρ' όλο πού τ' έπερίμενε, δέν μπόρεσε νά συγκρατήσῃ τόν έαυτόν του. Κραυγή φρίκης εξέφυγε από τ' στήθια του καθώς είδε τόν άδελφό του ήμίγυμνο με τ' χέρια δεμένα ψηλά καθώς τ' μάτια του έπεσαν στο μαστίγιο και στο μαγκάλι με τ' πυρωμένα σίδερα... καθώς αντίκρυσε φρικτές πληγές και τρομερά έγκαύματα στην πλάτη τού άδελφού του. «Άφήστε με... δέν άντιχάω άλλο... θά μιλήσω» έφθασε σαν ψίθυρος η φωνή του... Μονομιάς τ' πιστόλι έβρέθηκε εις τ' χέρι του... ένας πυροβολισμός αντίχρησε και μι' σφαίρα κλείνοντας μέσα στο άτσάλινο κέλυφός της τόν θάνατον εκλείσε τ' στόμα τού βασανισμένου άδελφού... Και σφιγγοντας με μανία τ' πιστόλι έξηκολούθησε νά πυροβολή μι'... δύο... όκτώ φορές και όκτώ τύραννοι έπεσαν στο πάτωμα σφαδάζοντας. Κατόπιν τρέχοντας έφυγε από τόν τόπον της φρίκης... Τ' μάτια του ήσαν γεμάτα δάκρυα... Έσκότωσε τόν άδελφόν του κι' όμως έτσι έπρεπε νά κάνει πριν νά είναι άργά. Έαφνικά τ' μάτια του άστραψαν "Αν είχε μι' σφαίρα άκόμη... μι' σφαίρα για τόν έαυτόν του... Άσυναίσθητα τ' χέρι εκινήθηκε πρὸς τήν τσέπη και βγήκε σφιγγοντας ένα μικρό φαλίδιον... Για μι' στιγμή ρίγησε βλέποντας τήν έπιγραφήν... ύστερα τ' άδειασε πίνοντας τ' περιεχόμενό του... τ' μάτια του έθάμπωσαν κι' ένας υπόκωφος πόνος τόν έκαμε νά τρέχῃ... "Ενας βαθύς άναστεναγμός έφυγε από τ' στήθια του με τρομερή άγωνία... "Ενας τελευταίος σπασμός συνεκλόνησε τ' κορμί του... τ' μάτια του βγήκαν από τις κόγχες τους... κι' έπειτα έμεινε άκίνητος κοιτάζοντας τ' άστέρια χωρίς νά δλέπῃ πλέον...

Εημέρωσε μι' συνεφιασμένη ημέρα... Μι' άδης φοβισμένων ανθρώπων οδηγήσε τούς δυο νεκρούς εις τήν τελευταία τους κατοικία... Έβρεχε σιγά—σιγά Σ' λίγο τ' νεκροταφείο είχε άποκτήσει πάλι τήν ήσυχία του και μόνο τ' φρεσκοσκαμμένο χώμα ένεθ' έμιζε τήν πονεμένη αυτήν ιστορία που άρχισε ένα ήλιό λουστο μεσημέρι από ένα φτωχικό σπίτι κι' έτέλειωσε μι' παγερή νύχτα επάνω εις τόν δωμόν μιας μεγάλης θυσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΑΚΗΣ

Τάξις Ζγ' Πρακτικού

Β. Γ. Α. Χ.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΚΥΠΡΟΣ

ΕΥΘΥΜΟ

Ο ΑΪ ΒΑΣΙΛΗΣ

Νησί σὺ Ἑλληνικὸ
καὶ πολυαγαπημένο
ἀλλ' ἀπ' τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
στοὺς Ἄγγλους σκλαβωμένο.

Σ' ἔχουν σκλαβώσει δυνατὰ
μὲ τόσες ἀλυσίδες
γιὰ νὰ σοῦ βγάλουν ἀπ' τὸ νοῦ
τις χίλιες δυὸ ἐλπίδες.

Ὁ πόθος σου νὰ ἐνωθῆς
μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα
ἐφούντωσε στὰ στήθη σου
καὶ ἀναψε ἡ δάδα.

Καὶ ἀπὸ τότε καὶ ἐμπρὸς
ἄρχισες τὸν ἀγῶνα
καὶ σώματα παλληκαριῶν
θάπτονται μὲς τὸ χῶμα

Ὅλοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες
θὰ σοῦ ὑποσχεθοῦμε
πὼς ἂν μᾶς χρειαστῆς αὐτοῦ
πιστὰ θ' ἀγωνιστοῦμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ
Γυμνάσιον Καστελλίου Κισσάμου

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Δύσκολος ὁ δρόμος τῆς ζωῆς
κι' ἀνήφορος μ' ἀγκάθια
γιὰ τὴν ἀξίαν τῆς τιμῆς
δα' ρύζουσε τὰ μάτια.

Αὐτὴν ζητᾷ καὶ προσπαθεῖ
ἴσια γιὰ νὰ βαδίσῃ
σὲ κάθε βῆμα ποὺ πατεῖ
νὰ μὴ παραστρατήσῃ.

Χίλιες φουροτοῦνες φοβερὲς
ἐμπρὸς τοῦ ξεπροβάλλουν
χίλιες ἔχιδνες τρομερὲς
γύρω τὸν περιβάλλουν

Ρίξου ἐμπρὸς καὶ πάλαιψε
μὲ θάρρος καὶ μὲ τόλμη
μὲ κάθε τρόπο μάντεψε
πρὸς ποῦ τραβοῦν οἱ δρόμοι.

Μὴ φοβηθῆς στὸ διάβα σου
τίποτε μὴ δισταῖς
καὶ βλέπε μὲ τὰ μάτια σου
ὅλα νὰ τὰ διαβάσῃς.

Τ' εἶναι τιμὴ τί εἶναι καλὸ
τ' εἶναι δικαιοσύνη
τ' εἶναι ἀγάπη στὸ Θεὸ
τί εἶναι σωφροσύνη.

ΓΡΕΙΠΠΙΑΣ

Γρίππην μοὶ ἔνεπε,
ποὺ μ' ἐπεσκέφθηκεν
μ' ἀδημονίαν
κι' ἤδη μοῦ ἤλλαξεν,
ἡ ἀφιλότιμος,
τὸν Ἀνανίαν! . . .

Εἶναι Ἰσπανόεσσα,
καὶ δὴ . . . χορεύτρια.
γρίππη ποὺ λέτε,
γιατ' ἔξ αἰτίας τῆς
χτυποῦν τὰ δόντια μου
ὡς καστανιέται!

Μοῦ κατετάραξε
κεφάλι, γόνατα,
ὄτα καὶ ρίνας,
ἀλλὰ μοῦ ἔκαμε
—θὰ τὸ πιστέψτε ;
καὶ καλωσύνας! . . .

Νῦν τρώγω τ' ἄνοστα
χόρτα καὶ ὄσπρια
μὲ δίχως λύπην,
καθ' ὅτι σκέπτομαι:
«Ἡ ἄνοστίλα των
θᾶν' ἀπ' τὴν γρίππην»!

Ἡ γρίππη μοῦσβησεν
γεῦσιν καὶ ὄρεξιν
ἔξ' ὀλοκλήρου.
κι' ἔτσι δὲν σκέπτομαι
πλέον κοιτόπουλα
καὶ μηροὺς χοίρου. . .

Τέλος, ἡ γραῖα μου,
ἂν πῆ πὼς χρειάζεταιαι
νέον φουστάνι,
ἡ γρίππη ἔρχεται
βοηθὸς μου κι' ἔξαφνα
. . . βήχης μὲ πιάνει! . . .

ΜΙΧΑΛΗΣ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ
Ἡ Γυμν. Σητείας

Καὶ βάλε μέσα στὴν καρδιά
Ἐκεῖνον ποὺ γνωρίζει
καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ
κι' ὅλο τὸν κόσμον ὀρίζει.

Μὲ ὀδηγὸν λοιπὸν Αὐτὸν
μὲ θάρρος θὰ βαδίσῃς
θὰ πράττῃς πάντα τὸ καλὸ
καὶ δόξῃς θὰ κερδίξῃς.

ΘΑΝΟΥΛΑ ΒΑΣΣΑΛΟΥ Γ.Θ Ρ.

Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται
ἀπὸ τὴν Καισαρεία . . .
Γλυκὲς ὑψώνονται οἱ φωνῆς
σ' ὅλη τὴν πολιτεία.

Ἄϊ Βασίλης ἔφθασε
στὸ ἄρμα ἀνεβασμένος
μὲ τὸ βαρὺ τὸ σάκκο του
στὸν ὄμο φορτωμένος.

Καὶ τὸ παιδάκι τὸ φτωχὸ
λίγο πρὶν νὰ πλαγιάσῃ
τὸν ἅγιο παρακαλεῖ
γιὰ νὰ μὴ τὸ ξεχάσῃ

Μὰ ὁ χιονάτος γέροντας
ποτέ του δὲν ξεχνᾷ
πὼς τὸ φτωχὸ γιὰ χάρη του
ἀπόψε ξαγρυπνᾷ.

Κι' ὅταν τὸ ἄρμα του ἀπαλὰ
στὴν σκέπη τὸν ἀφίνει
τὸ δῶρο του εὐσπλαχνικά
στὴν καπνοδόχο ὀίχνει.

ΒΟΥΤΥΡΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛ.
Γ. Σητείας

ΣΤΗ ΜΑΝΝΑ

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο κλάψιμο
Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο γέλιο
ἐσὺ εἶσαι τὸ θεμέλιο
ποὺ χτίζεται ἡ ζωή.

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο φίλημα
Γιὰ σὲ ἡ πρώτη κρίση
ἐσὺ 'σαι ἡ θεία βρούση
ποὺ λούζει ἡ ζωή.

Γιὰ σένα ὁ πρῶτος σπαραγμὸς
Γιὰ σένα ὁ πρῶτος τόνος
ἐσὺ 'σαι ὁ αἰώνιος πόνος
ποὺ ὑψώνει τὴ ζωή.

ΚΑΤΡΙΝΗΣ ΕΜΜ.
Ἐκκλησι. Σχολὴ Χανίων

ΗΙ ΕΛΛΑΣ

Ὁ Ἑλλάδα, ὦ Ἑλλάδα
ποὺ ἐφώτισες μὲ δάδα
τοὺς λαοὺς ποὺ κατοικοῦσαν
εἰς τὴν γῆ καὶ σ' ἀγαποῦσαν

Τὸν καιρὸ ὅπου βρισκόταν
σὲ μεγάλη ἀπελπισία
ἦκμαζες ἐσὺ μονάχα
κι' εἶχες τόση εὐτυχία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΑΚΗΣ
Καστελλίου Πεδιάδος

ΠΡΟΣΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Α' ΔΙΜΗΝΟΥ

Ντάν. . . ντάν. . . ντάν. . . ἀκούεται πολλές φορές καθημερινά τὸ προκλητήριο τοῦ μεγάλου κώδωνος τοῦ σχολείου μας ποὺ μεταδίδει στὸν μαθητόκοσμο τὸ μήνυμα τῆς εισόδου καὶ τῆς ἐξόδου. Οἱ μαθηταὶ εἰσέρχονται μέσα στὴς τάξεις, οἱ αἰθούσες γεμίζουν ζωὴ καὶ κίνηση, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ καταπλέει ὁ κ. καθηγητῆς κρατώντας στὸ χέρι του τὸν κεραυνό, τὴν βροντὴ καὶ τίς ἀστραπές, τὸν κατάλόγο του.

Ἔτσι οἱ μέρες περνοῦν γοργὰ καὶ τώρα εἶναι σαράντα πέντε πρωινὰ ποὺ γλυκοτραγουδάει μὲ τὸ μονότονο μὰ πάντα καινούργιο κελάδημά του ὁ μέγας κώδων καὶ τὰ ἀστραποβολεῖ ἢ μᾶλλον τὰ ἀστραποβολοῦν οἱ τρομεροὶ κατάλογοι.

Μὲ τὴ λήξι τοῦ πρώτου διμήνου οἱ μαθηταὶ θὰ μάθουν τὰ μεγάλα μυστικὰ ποὺ κρύβονται στὰ ἱερογλυφικὰ τῶν ἡμερησίων ἐλέγχων τῶν κ. κ. καθηγητῶν.

«Ἡ καλὴ μέρα φαίνεται ἀπὸ τὸ πρωὶ» λέει μιὰ λαϊκὴ παροιμία. Καὶ ἀπὸ τὸ πρώτο διμήνον θὰ φανῆ ἢ ἀξία τοῦ κάθε μαθητοῦ, θὰ ἐμφανισθοῦν οἱ πρώτοι καρποί.

Θὰ εἶναι ἔραγε εὐγεστοὶ ἢ πικροὶ; Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο ἐρώτημα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κάθε ἀρχὴ καὶ δύσκολη. Ἐπομένως λίγοι θὰ εἶναι καὶ οἱ εὐτυχισμένοι μαθηταί, ποὺ ξέρουν τὴν καλὴ θέσι, ποὺ τοὺς ἔχει ἐπιφυλάξει ἢ εὐθουκρυσία τῶν καθηγητῶν.

Οἱ περισσότεροὶ ἀμφιβάλουν, ἔλα ἀμφιβάλλουν, προσέχουν τὰ δάκτυλα τοῦ καθηγητοῦ, μόλις θελήσουν νὰ γράψουν τίς διαπιστώσεις στὴ μερίδα τοῦ καθενός, προσπαθοῦν, ἐνδιαφέρονται, σηκώνουν κάθε τόσο τὸ χέρι.

— Ὅχι ὅποτε σεῖς θέλετε ἀλλὰ ὅποτε θέλει ὁ κληρὸς, ἀκούεται βροντερῆ ἢ φωνὴ τοῦ κ. καθηγητοῦ.

Ἄλλοι πάλι μαθηταὶ θέλουν νὰ βγαίνουν κάθε μέρα ἐξω νὰ γράψουν, νὰ διαβάσουν.

— Ἔσεῖς δὲν κινεῖτε τὸν νοῦν, τὸ μυαλό σας, μὰ τὰ χέρια σας. Ὁ μαθητῆς δὲν ἐξετάζεται στὰ λίγα λεπτὰ τῆς ἐξετάσεως, μὰ στὴν ὥρα τῆς παραδόσεως. Ἐξετάζεται κάθε στιγμὴ, κάθε λεπτὸ στὴ θέσι του. Ὁ καλὸς μαθητῆς προσέχει στὸ μάθημα, ὄχι στὴν ἐκμετάλλευσί τῆς ἀδυναμίας τοῦ καταλόγου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ μεγάλο μειονέκτημα νὰ ἐλέγχη τὴν ἀξία τοῦ μαθητοῦ μιὰ φορὰ κάθε διμήνον. Σημασία ἔχει ἢ γενικὴ ἀντίληψη τοῦ καθηγητοῦ περὶ τῆς ποιοτικῆς καταστάσεως τοῦ μαθητοῦ, ὄχι τόσο ὁ κατάλογος. . .

Αὐτὰ λέει ὁ κ. καθηγητῆς, μὰ ποῖς τὰ ἀκοῦει; Ὅλοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸν κατάλογο, γιὰ τὴν βαθμολογία αὐτοῦ καὶ περιμένουν τὸ τέλος τοῦ διμήνου νὰ τὴν δοῦν, νὰ τὴν χαροῦν καὶ νὰ πάρουν θάρρος. Γιατὶ θάρρος δὲν παίρνουν μόνον οἱ καλοὶ μὰ καὶ οἱ ἀδύνατοι, ἀφοῦ θὰ ἴδουν πῶς γιὰ νὰ εὐδοκιμήσουν πρέπει νὰ ξεθαρρέψουν. Καὶ θὰ ξεθαρρέψουν ἀν'κυριαρχήσουν στὸν ἑαυτὸν τους κατ' τὸν κἀνον νὰ μελετᾶ καὶ ἐπομένως νὰ παρουσιάσῃ στὴν ἐξέτασι ἐξαιρετικὴ ἀπόδοσι.

Ἄρσεν δὲμὸς νὰ φανοῦν οἱ μέρες, ποὺ μὲ τὸν ἐλεγχο στὸ χέρι θὰ χαίρωμαι καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειρά μου τὴν συγκομιδῆ, ποὺ ἐλπίζω νὰ εἶναι πλουσία γιὰ κοπίσια πολὺ.

Τὶ χαρά, ἀλήθεια γιὰ μένα, θταν δώσω στὸν πατέρα μου ἓνα ἔλεγχον μὲ ικανοποιητικὴ ἀπόδοσι καὶ τὶ εὐτυχία νὰ τὸν ἀκούσω νὰ λέῃ στὸ σπίτι μας.

— Εὐγε, παιδί μου εἶσαι ἀξίος τῶν κόπων ποὺ κἀνω ἐγὼ καὶ ἡ καημένη ἢ μάννα σου. Ἡ μεγαλύτερη χαρὰ τον γονέων εἶναι νὰχουν καλὰ παιδιὰ. Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸ νὰ σὲ φωτίσῃ πάντα νὰ μᾶς δίνης τέτοια χαρὰ, Καλὸ πρωὶ, καλὴ μέρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ε2 Βον Γ. Α. Ἡρακλείου

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ

Μὲς σὲ παλάτια ἢ σὲ χαρὸς ὄθη καὶ ἄν
πλανιέμαι!

Πάντα τ' ἀπλὸ καὶ φτωχικὸ σπίτι μου
ἀναθυμιάται

Π' ὄλ' ἢ μαγεία τοῦ οὐρανοῦ λὲς καὶ τὸ
καθαγιαζέει

Καὶ μὲς στὸν κόσμον τὸν πλατὺ τίποτα δὲν
τοῦ μοιάζει

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Ζ' Γυμν. Σητείας

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ μπαίνει για όλους μας το 1957. Ένας χρόνος γεννιέται μπροστά μας, λευκός, άγνός, καθάρος, άκατος και μάς υπόσχεται πολλά. Τόν καλωσορίζουμε και τόν δεχόμεθα στις θερμές μας αγκάλες να τόν μεγαλώσουμε και να τόν τιμήσωμεν να τόν παραδώσωμε ύστερα πάλι από 12 μήνες σιθ' απέραντο παρελθόν, σιθ' λήθη που σκεπάζει χιλιάδες αδέρφια του. Καλώς μάς ήλθεσ καινούριε χρόνε Σοῦ χαρίζομε τὰ νεῦτα μας και τὴν καρδιά μας για ἕνα καλύτερο ἀτομικὸ και ἔθνικὸ μας αὔριον.

ΔΩΡΑ σὲ μικροὺς και σὲ μεγάλους προσφέρονται. Για τὸ παιδί ὁμως τὸ δῶρο εἶναι κάτι τὸ ἀπαραίτητο, τὸ ἀχώριστο μὲ

τὴ ζωὴ του. Αὐτὲς τὲς μέρες ὅλοι οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ θυμηθοῦν τὰ ἀδέρφια μας ποὺ δὲν θὰ πάρουν δῶρα για τὸν γνωστὸ λόγο. Ὅλοι πρέπει νὰ προσφέρουν κάτι στὸ σκολεῖο και σιθ' γειτονιά τους για τὸ φτωχὸ παιδί, ξέροντας πὼς χαρίζουν τὴ χαρὰ και τὸ γέλοο σ' ἕνα ἀδελφάκι τους ποὺ σήμερο στερεῖται μὰ ποὺ αὔριο μπορεῖ κι' αὐτὸ νὰ βρεθῆ σὲ καλύτερη τύχη.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ἐκυκλοφόρησε ἔνωρτερα, λόγω τῶν ἐορτῶν και τῶν διακοπῶν τῶν σχολείων. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἴσως ἔχει και μερικὲς ἐλλείψεις εἰς τὰ ἐπίκαιρα περιεχόμενα. Πρωτοχρονιάτικὴ ὕλη θὰ δημοσιεύ-

σωμε στὸ τεῦχος τῆς 15 Ἰανουαρίου. Παρακαλοῦμε και πάλι τὰ ἐπίκαιρα θέματα νὰ στέλνεται ἕνα μῆνα ἔνωρτερα. Ἐπίσης εἰς τὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ δημοσιευθῆ ἡ πνευματικὴ και ἀθλητικὴ κίνηση. Περιμένομε σχετικὰ ἀνταποκρίσεις.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ πάλι τοὺς ἀνταποκριτὰς μας νὰ φροντίσουν διὰ τὴν εἴσπραξιν και ἀποσολὴν τῶν χρημάτων ὥστε μεταίτερος ἐορτὰς νὰ ἔχουν ἐξοφλήσει. Τότε και ὅλοι οἱ μαθηταὶ θὰ ἔχουν εὐχέρειαν. Μερικὰ Γυμνάσια καθυστεροῦν πολὺ και ἀναγκασζόμεθα νὰ χρεωνώμεθα πρὸς ζημίαν τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνομε δὲν ἔχει κανέναν ἄλλον πόρον.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΞΩΠΑΤΕΡΑΣ

Ένας ἀνάμεσα στοὺς ἐνδόξους ἡμῶν προγόνους ποὺ ἔχουσιν και τὴν τελευταία ρανίδα τοῦ αἵματός των διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης, ἦτο και ὁ Ξωπατέρας. Κατήγετο ἀπὸ τὰ Μανουσάνα τῆς Μεσαράς, ὅπου ἐγεννήθη τὸ 1788. Ἡ δράσις του ἐπεκτείνεται εἰς ὀλόκληρον τὸν κάμπον τῆς Μεσαράς, ἡ τελευταία ὁμως πράξις τοῦ δράματος τῆς πολυκυμάντου ζωῆς του παίχτηκε στὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τῆς Ὀδηγητρίας, ὅπου ὑπάρχει και ὁ περίφημος πύργος του.

Μῆτε σιθὴν Κρήτη ἀκούστηκε μῆτε σιθὴν Ἀγκλιτέρα νὰ πολεμήσῃ τὴν Τουρκία ὡσάν τὸν Ξωπατέρα. Σάν ἤθελε νὰ κατεβῆ σιθὸ Τὸπ - ἀλτι μιὰ ὥρα, μικροὺς μεγάλους τὴν Τουρκία τοὺς μάντριζε σιθὴν χώρα.

Μιὰ ταχυὴν σηκώνεται μὲ τὸ γυμνὸ μαχαῖρι ἐννιά ἀγάδων κεφαλὰς ἐκράτα εἰς τὸ χέρι. Για νὰ σκοτώσουν τὸν παππᾶ νὰ ξεμπερδέψῃ ἡ Κρήτη

τώρα ποὺ τὸν εὐρίκανε μέσα εἰς ἕνα σπιτί, τοῦ γράψανε οἱ χριστιανοὶ μνηοῦν του και ξεσπίχου, ὅλη ἡ Τουρκία ἔρχεται, παππᾶ, μόνο καλὸ βλεπῆσου.

Δὲν τόχω πὼς ξεκίνησε ὅλη ἡ Τουρκία για μένα, μόνο διαλέξαν τὸν καιρὸ ποὺχω πληγῆ σιθὴ χέρα.

Μηνᾶ του κι ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς: Παραδώσουν ἕνα Ξωπατέρα γιατὶ ἔφτασε τὸ τέλος σου κι' ἡ στερνὴ σου μέρα.

Δὲν προσκυνῶ μωρὲ σκυλιὰ καλιὰ θὰ πολεμήσω τὸν Κόρακα ἀνιμένω γὰ νὰ σᾶς σὲ διαγουμεῖσω. Οἱ Τοῦρκοι παίζουν στὸν πηλὸ κι ὁ ξέπαιπας στὸ κρέας, οἱ Τοῦρκοι τὸ λογιᾶσανε πὼς δὲν θὰ μείνῃ ἕνας. Στὴ μέση τους γιουρούντιζε μὲ τὸ γυμνὸ μαχαῖρι,

ἕνα ἀγᾶ ἐπλάκωσε τὴν κεφαλὴ τοῦ παίρνει.

Ἔκανε μάνες δίχως γυιοὺς γυναῖκες δίχως ἄνδρες, σὸν πρόβατα τοὶ μάζωνε και τσι βανε σις μάντρες.

Ἄνδρες αὐτοὶ δὲν ἦσαν μόνο ἦταν μοχολάτω, ἕνας Πατέρας τσι ἴκαμε σήμερα ἄνω κάτω.

Ἐχόρτασαν τὰ χέρια μου ἔφραϊνα τὸ κορμί μου ἔλα και οὐ Σαλικτόρ Ἀγᾶ πάρε τὴν κεφαλὴ μου.

Ἔτσι ἐφοιεύθη και ὁ ἦρας αὐτός. Ὁ σπόρος ὁμως τὸν ὅποιον ἔσπειρεν ἐβλάστησε και ἀπέδωσε πλουσιωτάτους καρπούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Τάξις Η' Γυμν. Πόμπιας

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

α') Σχολή Ευελπίδων

ΕΚΘΕΣΙΣ : Ἡ πολυμάθεια ἀνευ ἠθικοῦ χαρακτήρος ἔχει ἀξίαν ;
ΑΛΓΕΒΡΑ : Ζήτημα 1ον. Ἐάν χ_1 καὶ χ_2 ρίζαι τῆς ἐξισώσεως $\chi^2 - 5\chi + \lambda = 0$ νὰ προσδιορισθῇ ὁ λ οὕτως ὥστε :

$$\left(\chi_1 - \frac{2}{\chi_2}\right) \left(\chi_2 - \frac{2\chi_1}{\chi_2}\right) = \frac{8}{3}$$

Ζήτημα 2ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα $\chi^2 - 8\psi^2 + \chi^2 - 4\psi^2 = 6$, $\chi - 2\psi = 3$.

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ : Ζήτημα 1ον. Τριγώνου τινὸς ΑΒΓ ἡ γωνία Β ἰσοῦται μὲ $22\frac{1}{2}$ μοίρας καὶ ἡ γωνία Γ μὲ $112\frac{1}{2}$ μοίρας. Δεῖξτε ὅτι τὸ ἐπὶ τὴν ΒΓ ἀγόμενον ὕψος ΑΔ ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ αὐτῆς.

Ζήτημα 2ον. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $3εφ^2\chi - 16\eta\mu^2\chi + 3 = 0$.

Ζήτημα 3ον. Πύργος ΒΓ ἔχει ὕψος 39 μέτρα. Ἡ ΑΒ εἶναι ὀριζοντία γραμμὴ τοῦ ἐδάφους διερχομένη διὰ τῆς βάσεως Β τοῦ πύργου. Τὰ σημεῖα Δ καὶ Ε κεῖνται κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κατακορύφου τοῦ πύργου, οὕτως ὥστε ΒΔ ἰσοῦται μὲ 3 μέτρα, ΔΕ ἰσοῦται μὲ 24 μέτρα καὶ ἡ ΕΓ ἰσοῦται μὲ 12 μέτρα. Τὰ τμήματα ΒΔ καὶ ΕΓ φαίνονται ἐκ τοῦ σημείου Α ὑπὸ τὴν αὐτὴν γωνίαν. Ζητεῖται εἰς μέτρα τὸ μῆκος ΑΒ.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ : Ζήτημα 1ον. Δίδεται κύκλος κέντρου Κ, ἀκτίνος α καὶ χορδὴ αὐτοῦ ΑΒ. Νὰ ὑπολογισθῇ ὁ λόγος τῶν ἐμβαδῶν τῶν τμημάτων εἰς τὰ ὁποῖα διαιρεῖται ὁ κύ-

κλος, ὅταν τὸ τόξον $AB = 30^\circ$

Ζήτημα 2ον. Δίδεται τρίγωνον ΑΒΓ. Νὰ ὁρισθῇ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ΑΒ σημεῖον Δ, τοιοῦτον ὥστε, ἐάν ἐκ τοῦ Δ φέρωμεν παράλληλον τὴν ΒΔ', αὕτη νὰ τέμνῃ τὴν ΑΓ εἰς σημεῖον Ε ὥστε νὰ ὑφίσταται ἡ σχέση $ΒΔ + ΓΕ = +2ΔΕ$

Ζήτημα 3ον. Δίδεται ὀρθή γωνία $\chi O\psi$ καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐπιπέδου αὐτῆς σημεῖον Ρ. Νὰ εὑρεθῇ ἐν σημείον Α ἐπὶ τῆς Οχ καὶ ἐν σημείον Β ἐπὶ τῆς Οψ οὕτως ὥστε ἡ γωνία ΑΡΒ νὰ εἶναι ὀρθή καὶ τὸ εὐθύγραμμον τμήμα ΑΒ νὰ ἔχη τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν μῆκος.

ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ : Ζήτημα 1ον. Κυβικὴ διαστολὴ στερεῶν καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ σχέση $K = 3\lambda$.

Ζήτημα 2ον. Περὶ ὕδρογόνου.

Ζήτημα 3ον. Δύο χορδαὶ τοῦ αὐτοῦ μήκους εὐρίσκονται ἐν συγχρονισμῷ. Ἡ πρώτη τείνεται μὲ δύναμιν τριπλασίαν ἀπὸ τὴν δευτέραν, ὁ δὲ λόγος τῶν πυκνοτήτων τῆς πρώτης πρὸς τὴν δευτέραν εἶναι 1,2. Νὰ εὑρεθῇ ὁ λόγος τῶν διαμέτρων αὐτῶν.

Ζήτημα 4ον. Εἰς βαρομετρον ὁ βαρομετρικὸς θάλαμος ἔχει μῆκος 10 cm καὶ τομὴν 1 cm² καὶ ὑπὸ ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν 76 cm Hg εἰσάγομεν ἐντὸς τοῦ θαλάμου 4 cm³ ἀέρος ὑπὸ πίεσιν 80cm Hg. Νὰ εὑρεθῇ κατὰ πόσον θὰ κατέλθῃ τὸ ὕψος τοῦ ὑδραργύρου ἐντὸς τοῦ βαρομετρικοῦ σωλήνος.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ : Ζήτημα 1ον α). Ποιοὶ οἱ ποταμοὶ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας. β) Ποῖα τὰ σπουδαιότερα ὄρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος

Ζήτημα 2ον. Γιουγκοσλαβία. α) Ποῖα αἱ ἑθνοκεταί καὶ γλώσσαι τῶν Γιουγκοσλαβίων. β) Διὰ τίνων Γιουγκοσλαβικῶν πόλεων δέρεται ἡ ὀδικὴ ἀρτηρία Βελιγραδίου - Γευγελῆς. γ) Ποῖα αἱ σπουδαιότεραὶ πόλεις τῆς Γιουγκοσλαβίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ : Ζήτημα 1ον. Ποῖον σχέδιον ἐφήρμοσε ὁ Μιλτιάδης κατὰ τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος; Σημασία τῆς νίκης τοῦ Μαραθῶνος— Μιλτιάδης.

Ζήτημα 2ον. Ἐκστρατεία καὶ κατastroφὴ τοῦ Δράμαλης.

β') Σχολὴ Δοκίμων

ΕΚΘΕΣΙΣ : Διατί ἐξέροχεται πάντοτε νικητῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ὀ Ελλην.

ΑΛΓΕΒΡΑ : Ζήτημα 1ον. Ἐάν χ_1 καὶ χ_2 ρίζαι τοῦ τριωνύμου $\chi^2 + \lambda\chi - 1$ καὶ ρ_1 καὶ ρ_2 ρίζαι τοῦ τριωνύμου $\chi^2 + \mu\chi - 1$ νὰ εὑρεθῶν αἱ τιμαὶ τῶν λ καὶ μ γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὑφίσταται ἡ σχέση $(\chi_1 - \rho_1)(\chi_2 - \rho_2)(\chi_1 + \rho_2)(\chi_2 + \rho_1) = 24$ καὶ ὅτι ὑπάρχει τιμὴ τοῦ χ ἐπαληθεύουσα συγχρόνως ἀμφοτέρως τὰς ἐξισώσεις.

Ζήτημα 2ον. Λύσις καὶ διερεύνησις συστήματος δύο πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μὲ δύο ἀγνώστους.

3ον. Ἐάν αἱ διάφοροι τοῦ μηδενὸς ἀριθμοὶ α, β, γ καὶ δ πληροῦσι τὴνσχέσιν $\frac{(\alpha+\beta)^2}{(\gamma+\delta)^2} = \frac{\alpha\beta}{\gamma\delta}$ νὰ δειχθῇ ὅτι θὰ εἶναι

$$\frac{\alpha}{\beta} = \frac{\gamma}{\delta} \quad \eta \quad \frac{\alpha}{\beta} = \frac{\delta}{\gamma}$$

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ : Ζήτημα 1ον. Νὰ τμηθῶν ὑπὸ εὐθείας αἱ πλευραὶ ὀρθῆς γωνίας $\chi O\psi$ οὕτως ὥστε τὸ σχηματιζόμενον ὀρθογώνιον τρίγωνον ΟΒΓ νὰ ἔχη ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποτείνουσα δοθέντος μήκους 2λ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐμβαδὸν δοθὲν 2λ².

Ζήτημα 2ον. Ἡ κορυφὴ Γ ὀρθογωνίου τριγώνου ΑΒΓ εἶναι μεταβλητὸν σημεῖον ἐπὶ τῆς περιφερείας τῆς γραφομένης μὲ διάμετρον τὴν σταθερὰν ὑποτείνουσαν αὐτοῦ ΑΒ. Εἰς ἐκάστην θέσιν τῆς κορυφῆς Γ, προεκτείνομεν τὴν ΒΓ κατὰ μῆκος ἰσον πρὸς αὐτὴν ΓΔ καὶ φέρομεν τὴν εὐθείαν ΚΔ, τὴν συνδέουσαν τὸ κέντρον Κ τῆς περιφερείας μετὰ τοῦ σημείου Δ. Τίς ὁ γ. τόπος τῆς τομῆς Σ τῶν εὐθειῶν ΚΔ καὶ ΑΓ.

Ζήτημα 3ον. Εἰς πᾶσαν στερεὰν γωνίαν τὸ ἄθροισμα πασῶν τῶν ἐπιπέδων αὐτῆς γωνιᾶν εἶναι μικρότερον τῶν τεσσάρων ὀρθῶν.

Ζήτημα 4ον. Ἐάν τρεῖς περιφέρειαι εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τὴν

αὐτὴν γωνίαν καὶ ἡ μεσοία ἐφάπτεται τῶν δύο ἄλλων ἢ ἀκτὺς αὐτῆς εἶναι μέση ἀνάλογος τῶν ἀκτῶν τῶν δύο ἄλλων.

ΛΟΓΙΣΜΟΣ : Τὰ θέματα ταῦτα δὲν δύναται νὰ δημοσιευθοῦν λόγῳ τεχνικῶν δυσχερειῶν.

Εἰς τὸ ἐπόμενον. Σχολῆς Ἰατρῶν καὶ Ἀνωτάτης Ἑμπορικῆς Σχολῆς.

Α'. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

132) Κάποιος ἠγόρασε ἓνα τεμάχιον ὑφάσματος πρὸς 200 δραχ. τὰ 5 μέτρα καὶ ἐπώλησεν πρὸς 500 δραχ. τὰ 10 μέτρα. Ἐκ τῆς πωλήσεως ἐκέρδισεν 300 δραχ. Πόσον ὑφασμα εἶχε ἀγοράσει εἰς μέτρα;

**Κων/νος Δημ. Σχηματσάκης
Στβ' Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος**

133) Ἠγόρασε τις 2 ὀκάδας ζαχαρώσεως καὶ 5 ὀκάδας καφέ καὶ πλήρωσε 620 δραχ. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἀντελήφθη ὅτι δὲν τὸν ἐπαρκοῦσαν εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἠγόρασε ἀκόμη 4 ὀκάδας ζαχαρώσεως καὶ 7 ὀκάδας καφέ καὶ δίδει 880 δραχ. Ζητεῖται πόσο τιμᾶται ἡ ὀκά ἐκάστου εἶδους.

**Ἐρμάνουηλ Γαλανάκης.
Ἡ' Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος**

134) Μαθητῆς, ὁ ὁποῖος πολλαπλασιάζει ἀριθμὸν ἐπὶ 40 κατὰ τὸ τέλος τῆς πράξεως λησμονεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ γινομένου τὸ μηδέν, οὕτως προέκυψεν ἀριθμὸς μικρότερος τοῦ πραγματικοῦ γινομένου κατὰ 13.500. Νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτός.

**Ι. Ρουμπάκης
Ε. Στ. Ἰερραπέτρας**

135) Οἰνοπώλης τις ἔχει δύο εἰδῶν οἶνους. Τοῦ πρώτου εἶδους ἡ ὀκά ἀξίζει 45 λεπτά, τοῦ δὲ δευτέρου 80 λεπτά. Θέλει δὲ νὰ κάμῃ ἐξ αὐτῶν μείγμα 800 ὀκάδων, τοῦ ὁποῦ ἡ ὀκά νὰ ἀξίῃ 60 λεπτά. Πόσον θὰ βάλῃ ἐξ ἐκάστου εἶδους;

**Κοκονάκης Κων/νος
Στ' Γυμν. Σητείας.**

136) Τρεῖς ἀδελφοὶ ἐμοιράσθησαν τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ των, τὸ ὁποῖον ἦτο 7.200 δραχ. ὡς ἑξῆς : Ὁ

α' ἔλαβε τὰ $\frac{1}{9}$ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, ὁ β' τὰ $\frac{1}{8}$ τῶν ὄσων ἔλαβε ὁ α' καὶ ὁ γ' τὰ $\frac{1}{4}$ τῶν ὄσων ἔλαβε ὁ β'. Παρετήρησαν ὁμοῦς ὅτι ἔμεινε ποσὸν τι τὸ ὁποῖον ἐμοιράσθησαν ἐκ νέου. Ὁ α' ἔλαβε τὸ $\frac{1}{5}$ τοῦ ἐναπομείναντος ποσοῦ, ὁ β' τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ νέου ὑπολοίπου καὶ ὁ γ' τὰ ὑπόλοιπα. Ποῖον τὸ μερίδιον ἐκάστου;

**Μιχ. Ἀσκιανάκης
Ἡ' Καστελ. Πεδιάδος**

Β') ΑΓΕΒΡΑΣ

138) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα:
 $x + \psi = a$ καὶ $\psi + \omega = \beta$ καὶ $x + \omega = \gamma$.

**Βελαγράκης Στχρρ.
Βιάννος**

139) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις:
 $\frac{12x-9}{4x+1} = \frac{6+7x}{10+x}$

**Ἰουήνη Σπριδάκη
Ἡ' Γυμν. Ἰεραπ.**

140) Δίδεται τὸ πολυώνυμον $x^4 + 4x^2 + \lambda$ καὶ ζητεῖται νὰ ὁρισθοῦν αἱ παράμετροι x καὶ λ , ἵνα τοῦτο εἶναι διαιρετὸν ὑπὸ τοῦ τριωνύμου $x^2 - 4x + 5$.

**Ἐμμ. Τζουζνάνης
Ἡβ Πρ. ΑΓΑ Ἡρακλείου**

141) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα: $x\psi = \omega\phi$ καὶ $x + \psi = 10$ καὶ $\omega + \phi = 14$ καὶ $\frac{x}{\omega} + \frac{\phi}{\psi} = 4$

**Μαρίνος Γ. Λακιδάκης
Στ τάξ. Ε. Στ. Ἰερ.**

142) Ἐνὺς ἄνθρωπος πλησιάζει κάποιον ἄλλον, ὁ ὁποῖος κρατοῦσε ἓνα κλουβὶ μὲ περιστέρια καὶ τὸν ἐρωτᾷ πόσα εἶχε καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἀπήντησε: Ἐὰν εἶχα τὸ τετραπλάσιον τῶν ὄσων ἔχω καὶ τὰ μισὰ τοῦ τετραπλασίου των καὶ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ ἐννεαπλασίου των καὶ τὸ $\frac{1}{8}$ τοῦ τετραπλασίου των θὰ εἶχα 1265. Πόσα εἶχε λοιπόν;

**Ἄντ. Λεμονάκης
Τάξ. Στ Γυμν. Πέμπιας**

143) Νὰ ἀναλυθῇ τὸ κλάσμα $\frac{5x^3 - 2x + 6}{x(x^2 - 4)}$ εἰς ἀλγεβρικὸν ἄθροισμα τριῶν κλασμάτων, τῶν ὁποῶν οἱ

παρανομασταὶ νὰ εἶναι παράγοντες τοῦ παρανομαστοῦ τοῦ δοθέντος κλάσματος.

**Μαυροειδῆς Γεώργιος
Ἡ' Γυμν. Νεαπόλ.**

144) Ἐὰν $\frac{\beta^2 + \beta\chi + \chi^2}{\alpha^2 + \alpha\psi + \psi^2} + \frac{\beta^2 - \beta\chi + \chi^2}{\alpha^2 - \alpha\psi + \psi^2}$

νὰ δειχθῇ ὅτι εἶναι ἡ

$$\frac{\chi}{\alpha} = \frac{\beta}{\psi} \quad \text{ἢ} \quad \frac{\chi}{\beta} = \frac{\psi}{\alpha}$$

**Νικ. Γ. Ζερβάνης
Τάξ. Ζ. Γυμν. Ἀγ. Νικ.**

Γ) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

145) Νὰ εὑρεθῇ τὸ μῆκος τῆς βάσεως ἰσοσκελοῦς τριγώνου ἂν τὸ μῆκος τῶν ἄλλων πλευρῶν αὐτοῦ ἰσοῦται πρὸς 18 ἐκ. ἡ δὲ προβολὴ τοῦ ὕψους, τοῦ ἐπὶ τὴν βάσιν, ἐπὶ μίαν τῶν ἴσων πλευρῶν ἰσοῦται πρὸς 5 ἐκ.

**Εὐτύχιος Β. Νάθνας
Ἡβ Πρ. Γυμν. Ἡρακλείου**

146) Δίδονται δύο παράλληλοι εὐθεῖαι τεμνόμεναι ὑπὸ τῆς ΑΒ. Λομβάνω τυχὸν σημεῖον Γ ἐπὶ τῆς ΑΒ. Φέρω ἐπὶ τῶν παραλλήλων εὐθειῶν τμήματα ΑΔ=ΑΓ καὶ ΒΕ=ΒΓ. Νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ γων. ΔΓΕ εἶναι ὀρθή.

**Αὔγουλας Ἡρακλῆς
Τάξ. Ε' Β. Γ. Α. Χ.**

Ε' ΦΥΣΙΚΗΣ

147) Κῦβος ἐκ χαλκοῦ ἔχει πραγματικὸν βάρος 240,334911 gr νὰ εὑρεθῇ ὁ ὄγκος αὐτοῦ ἐὰν ἡ πυκνότης τοῦ χαλκοῦ εἶναι $d=8,9\text{gr/cm}^3$.

**Ἄ. Σκίμακης
Στ Γ. Α. Ἡρακλείου**

TESTS

90) Γιατί ὁ Στάλιν φοροῦσε κόκκινη ζώνη;

91) Ποία Εὐρωπαϊκὴ πόλις σχηματίζεται ἂν τοῦ μικροτέρου κράτους τοῦ κόσμου ἀλλάξωμεν ἐνα γράμμα.

92) 'Από ποία 'Ελληνική πόλις
 ἄν βγάλης τό πρώτο γράμμα προ-
 κύπτει ἓνα πτηνοτροφικό προϊόν;

Ζωγραφάκης Γεώργ.
Η' Γυμν. Πέμπτης

93) Εἶμαι πόλις τῆς 'Αττικῆς
 κι' ἄν τό πρώτο γράμμα μ' ἀφαι-
 ρέσης σέ στέλνω στό μέλλον.

94) Ποία νῆσος τοῦ Αἰγαίου
 καυχᾶται διά τήν παλληκαριά της ;

Κουτσάκη Σωσώ
Η' Γυμν. Πέμπτης

95) Ποῖον ζῶον δεικνύει μεγί-
 στην ἀσθένειαν ;

Σαπρεβελάκης Κων.
ΣΤ' Γυμν. Καστ. Πεδ.

96) "Ὅπως εἶμαι, εἶμαι ζῶον
 ἄν μέ ἀποκεφαλίσης ὄργανο μιᾶς
 αἰσθήσεως εὐθύς θά συναντήσης.

97) Εἶμαι πόλις τῆς 'Ελλάδος
 καί μ' ἓνα γράμμα στήν ἀρχή δί-
 χως ἄλλο τήν προσμένεις ἀπ' τοὺς
 φίλους τήν γιορτή.

98) Ζῶον τῆς Μυθολογίας λαμ-
 πρᾶ νῆσος μ' ἱστορία ἔχω ὑγρά τήν
 κατοικία. Τί εἶμαι ; δέν χρειάζεται
 σοφία.

Βλαχάκης Σταύρος
Γυμν. Βιάννου

99) 'Από γῆς ἐπλήσθην ὅπως ὁ
 'Αδάμ. "Ὅσον ἔζην πολλοὺς ἑδρόσι-
 ζα, καί ὅταν ἀπέθανα δέν εὐρέθη
 κανεῖς νά ἐνταφιάση τὰ ὀστά μου.

100) Κορώνα φορεῖ βασιλιάς
 δέν εἶναι τίς ὄρες μετρᾶ ρολοῖ δέν
 εἶναι καί μετὰ τὸν θάνατό του βα-
 πτίζεται. Τί εἶναι ;

Βέργης Β.
Γυμν. 'Αχαρνῶν

101) "Ὅπως εἶμαι ἄν μ' ἀφή-
 σης εἶμαι γράμμα ἄν ὅμως μου ἄλ-
 λάξης ἓνα γράμμα ζῶον κατοικίδι-
 ον θ' ἀντικρύσης ἐν τῷ ἅμα.

102) Πόσες φορὲς μπορούμε νά
 ἀφαρέσωμε τό 1 ἀπὸ τό 10 ;

Σακριδάκη Ἰσμήνη
Η' Γυμν. Ἱερραπέτρας

103) Ποῖος λαιμὸς δέν βγάξει πο-
 τὲ ἀμυγδαλές ;

104) Μὲ τί μπορούμε νά γεμίσω
 με ἓνα τρύπιο βαρέλι γιὰ νά γίνῃ
 ἑλαφρότερο ;

Γ. Μακρβελάκης.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ Γ' ΤΕΥΧΟΥΣ

107) 40cm³ καί 360 cm³ 107) 26,6cm
 108) S=460 M. V₀=102,01A. t=22,86.
 109) Αὕτη εἶναι α/√3 110) 105,6gr
 111) 39,12 gr.

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ

100) Μετὰ ἀπὸ τὰς πράξεις
 τῶν ἀναπτυγμάτων εὐκόλως δεικνύ-
 εται.

101) Μετὰ ἀπὸ τὰς πράξεις καί
 τῆς ἔξαγωγῆς κοινοῦ παράγοντος
 ἀποδεικνύεται.

102) 'Αντικαθιστῶμεν τὰ ἴσα
 τῆς εφα καί ἀποδεικνύεται εὐλό-
 γως.

103) Μετὰ τήν ἐκτέλεσιν τῶν
 πράξεων ἀποδεικνύεται.

104) Λαμβάνω τό α' μέλος καί
 μετὰ τὰς πράξεις ἀποδεικνύεται.

ΑΛΓΕΒΡΑΣ

89) λ=1/17,

90) 'Εκ ταύτης ἔχομεν χ_{1,2} =
 ± 1/2, χ_{3,4} = ± 1/4 = 1/4.

91) Μετὰ τὰς πράξεις ἔχομεν
 ω=2, χ=3, ψ=1.

92) 'Η ἡλικία τοῦ Α εἶναι
 (Α=40), Β=30.

93) Τὰ πρόβατα ἦσαν 16.

4) 'Η σχέσις $\frac{\chi}{\psi} = 1$ δύναται νά γραφεῖ

$\frac{\chi}{\psi} = \frac{2}{2}$ ἢ 2ψ = 2χ καί προχω-
 ροῦντες κατὰ τὰ γνωστὰ ἀποδεικνύ-
 εται.

ΠΡΑΚΤ. ΑΡΙΘΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

83) 'Αποδεικνύεται εὐκόλως.

84) Θά λάβουν ὁ Α=555, Β=

202, Γ=303, ω = 404.

85) *Ἦσαν 30.

86) ; Χ.

87) ;

888) Διαιροῦντες τήν περιφ.
 εἰς β ἴσα τόξα κατασκευάζεται ἐν
 συνχείᾳ.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

95) 'Αποδεικνύεται τῇ βοήθειᾳ
 ἴσων τριγώνων.

96) Εὐκόλως ἀποδεικνύεται τό
 ζητούμενον.

97) 'Αποδεικνύεται τῇ συναρτή-
 σει ὁμοίων τριγώνων.

98) 'Αποδεικνύεται τῇ βοήθειᾳ
 ὁμοίων τριγώνων.

99) ; 'Αποδεικνύεται τῇ βοήθειᾳ
 ὁμοίων τριγώνων.

**ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΤΣ
 Γ' ΤΕΥΧΟΥΣ**

51) 'Η μωρέα—Εἶμ' ὠραία

52) Τὸ Μοναστηράκι.

53) 'Η Μάζα

54) Ροδανὸς—Ρόδα.

55) 'Ο ὕπνος

56) Τὸ κύτταρον

57) Λέρισσα—Σάρισσα

58) Μασσαλία — Μᾶσα — λεια
 Βρέστη—Βρές—την

59) Κρασί—Κρά--Σι

60) Πρωσσία—δσία

61) Μῆλα—Μίλα.

62) Κουκουβάγια—Κουκου —
 βάγια.

63) 'Αρίων—'Ωρίων.

64) "Ὅταν εἶναι βιομήχανος ἔ-
 ρουρηγίας.

65) Θά χρησιμοποίησῃ μόνο
 τοὺς δύο

66) Παπούτσι.

67) Ραπάνι

68) Μάντης—Φάντης

69) Τὸ βιβλίον καί τὰ γράμματα.

**ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ**

'Αλευράν 'Εμμ. Δ' Παρκαρτ. Γυμν.
 'Αρχανῶν. 'Αγαπητέ μας φίλε σὲ εὐ-
 ριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σου λόγια. Τὸ
 περιοδικὸ μας εἶναι ἀπὸ ὄλους καί γιὰ
 ὄλους. Τὰ τέσσερ' ἀπὸ τὰ δημοσιεύον-
 ται. Τὸ βιβλίον ποὺ ζητᾶς θά σοῦ ἀ-
 ποσταλῇ.

Α Δ Δ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Αγαπητοί μας συμμαθηταί και συμμαθήτριαι όλης τής Κρήτης. Μετά τό Χριστουγεννιάτικο χαιρετισμό μας σάς στέλνομε σήμερο και τόν πρωτοχρονιάτικο. Τό περιοδικό σας σάς άπειθώνη τίς καλύτερες εϋχές για ένα χρουόμενο χρόνο, για μά διαρκή εϋτυχία για μά συνεχή πρόοδο. Με χαρά άπαντί και πάλι στά γράμματα σας πού τόσο άγάπη δείχνουν.

Απαντοϋμε σέσσα γράμματα έλάβα με μέχρι τήν 17 Δεκεμβρίου 1956. **Φασουλέτον Όδυσσέη Γυμν. Άδ κελωχαριου:** Καλέ μας φίλε μας συγκινούν τά λόγια σου. Τό κάθε θέμα τό θέλαμε σέ χωριστή κόλλα διαγωνισμού άπό τή μά μεριά γραμμένο γιατί δέν ενάτι εύκολο νά έλεγχοϋν και νά δοθοϋν στό τυπογραφείο.

Φερπρόλη Άννα Η' Πρ. Γ.Θ.Χ. Μάς συγκινεί τό ενδιαφέρον σου. Η συνεργασία σου έγκρίνεται.

Τζηνακία Φιλία τάζ. Στ' Κκστ. Πεδιάδος: Έγκρίνεται.

Βλαχάκη Σταυρ. Γυμν. Βιαννου. Τά λόγια σου φίλε μας πολύ μάς συνεκίνησαν. Μάς δίνεις θάρρος

Ζερβία Νικ. Ζ' Γυμν. Άγ. Νικολαιου. Αί άσκήσεις σου πολύ καλαί θά δημοσιευθοϋν.

Μαυρετιόη Γεωρ. Η' Γυμν. Νεαπολεως. Αί άσκήσεις τής Άλγέβρας πολύ καλαί άλλα αί λύσεις των λίγο έπιτεταμένα και δέν είναι δυνατόν νά γίνουν περιληπτικώς. Θα έπροσμουσαμε άλλως με συγκομω ένας λύσεις.

Βλαχάκη Σταυρ. Γυμν. Βιαννου Τά τέσς πολύ καλά θά δημοσιευθοϋν. **Κολονάκη Κων. Στ' Γυμν. Σητείας.** Αγαπητέ μας φίλε σέ εύχαριστοϋμε. Πραγματι τό περισσότερο βάρος πιπτει στην Πνευματική Σελίδα με τήν βοήθειαν όλων μας θά τήν καταστήσωμε τελεία. Αί άσκήσεις σου καλαί θά δημοσιευθοϋν.

Στηπροβλάκη Κων. Στ'β Γυμν. Κκοτέλ. Πεδιάδ. Η συνεργασία σου έλήφθη. Η άσκησης λίγο εϋκολη τά τεσσς καλά θά δημοσιευθοϋν.

Σωά Κεουσακη Η' Γυμν. Πόμπης. Η συνεργασία σου έλήφθη. Τα τεσσς καλά θά δημοσιευθοϋν. Τό άλλο λίγο έπιτεταμένο.

Λεμονάκη Αντώνιος ΣΤ' Γυμν. Πόμπης. Η άσκησης σου καλή θά δημοσιευθθ.

Αδγουλάν Ηρακλήν. Ε' Β.Γ.Σ. Σειρκόκη Εμμ. Στ' Πρακτ. Αί συνεργασίες σου έλήφθησαν.

Στρατάκη Γεωργ. Η Γυμν. Κκοτέλ. Παιδ. Αγαπητέ μας φίλε τό περιοδικό είναι για όλους. Η συνεργασία σου έλήφθη.

Ασικινάκη Μ. Κκοτέλ. Πεδ. Η συνεργασία σου έλήφθη. Τά τεσσς όμι καλά.

Γαλανάκη Έμμ. Η' Γυμν. Κκοτέλ. Πεδιάδ. Η συνεργασία σου έλήφθη.

Θά μάς εύχαριστήση ή συνεργασία σου με τόν φίλον μας συμμαθητήν σου Ζαχαριαν Βελεγράκην διά τήν κυκλοφοριαν του περιοδικού. Τό νά κλι κτλ. καλά. Έγκρίνονται.

Κωνσταντίνη Μιχ. τάζ. Η' Γυμν. Πόμπης. Σ' εύχαριστοϋμε πολύ φίλε μας. Παρατηροϋμε εϋχέρεια εις τά γραπτά σου. Έγκρίνονται.

Φραγκιδάκη Μινώλη τάζ. Ζ' Γυμν. Σητείας. Καί έμάς μάς δινουν θάρρος οι πολλοί και καλοί φίλοι μας. Στείλε μας καλύτερα κάτι του θρανίου. Έχομε όγκο συνεργασιών προς δημοσιεύσειν.

Νιώτη Στάρων Στ' Β.Γ.Α. Η' ρακλήσειν. Έγκρίνεται.

Περδικάκη Έμμ. τάζ. Η' Β.Γ.Α. Η' ρακλήσειν. Επίση. Σάς εύχαριστοϋμε.

Λιονακη Σταν. και Γαλανόν Νικ. Γυμν. Άλικτινου. Με μεγάλη μας χαρά σάς δεχομεθα άναποκριτάς του περιοδικού. Έλπίζομε εις μίαν γόνιμον συνεργασίαν. Τό Χριστουγεννιάτικο έλήφθη άργά.

Βλασίου Ουνοϋλα Γ.Θ.Ρ. Έγκρίνεται.

Όδίου Σόνιτ Δ' Γυμν. Πόμπης. Καλή ή έκθεσοϋλά σου.

Κεουσακη Σωά τάζ. Η' Γυμν. Πόμπης. Σέ εύχαριστοϋμε πολύ διά τό ενδιαφέρον και τάς συνεργασίας.

Κανακη Γεώργιον τάζ. Δ' Γυμν. Κκοστ. Πεδιάδος. Έξελουν διόρθωση τά ποιήματά σου, έχουν όμως κά ποια ποιητική άξια.

Ταγκουρνή Κωννον Γυμν. Νεαπόλεως. Αί έπιταγαι έλήφθησαν. Τό ενδιαφέρον σας και ή συσθελφική κότης σας μάς ένισχύει εις τό έργον μας. Πρέπει νά αυξάνη ή κυκλοφορία, όλοι αγωνιζόμεθα για ένα με-

γάλο σκοπό. Δυστυχώς τό Χριστουγεννιάτικο έλήφθη άργά.

Παραβειζών Πεντελήν τάζ. Η' Γυμν. Πόμπης. Εϋχαριστοϋμε διά τά τόσο καλά σου λόγια. Η συνεργασία σου έγκρίνεται.

Δασκκακη Ανδρέαν Α' Γυμν. Άρρ. Ρεθ. Με χαρά μας σέ δεχομεθα άναποκριτή του περιοδικού εις τό Γυμνάσιόν σου. Η συνεργασία σου φέρει άριστάπο τελέσματα. Περιμένομε νέα και συνεργασίας σας.

Βουτυρικήν Χαράλ. Γυμν. Σητείας. Τό ποιήμα σου έπίκαιρο.

Αποστόλου Γεωργία τάζ. Ζ' Γ.Θ. Ρ. Πολύ καλό τό ποιήμα άλλα όχι έπίκαιρο πιά. Στείλε μας άλλο.

Φραγκιδάκη Μιχ. Η' Γυμν. Σητείας. Δυστυχώς έλήφθη άργά. Γιατί δέν μάς στέλνεται τό έπίκαιρο θέμα ένα μήνα πιο μπροστά πού έχομε γράψη; Τό σατυρικό καλό. Γιτίς τόσες φροντίδες σας τό περιόδικό σας εύχαριστεί. Τό Γυμνάσιό σας τό βλέπομε πολύ κοντά μας.

Κουρκειλού Νίκη Γ.Θ.Ρ. Μάς εύχαριστοϋν πολύ αί πάντοτε διαλεγμένες συνεργασίες του Γυμνασίου σας. Η δική σου έγκρίνεται. Τήν καλήν σας καθηγήτριαν κυριαν Χιλιάτου πού τόσο σάς αγαπά και ένισχύει τήν προοδευτικήν κίνησιν του Γυμνασίου σας εύχαριστοϋμε και έμεις με όλην μας τήν ψυχή. Τήν σύμμαθητριάν σου Παυλογώργη Σειλλαν έπίσης εύχαριστοϋμεν διά τό ενδιαφέρον της.

Σκουλεϋδη Ιωάννα Η' Γυμν. Ιεραπέτρης. Τό χριστουγεννιάτικο έλήφθη άρνά. Τό ποιήμα έγκρίνεται.

Με όλη τήν άγάπη

«Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΑΣ ΗΧΩ»

Η «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ»

Εϋχεται εις τούς αγαπητούς της φίλους, μαθητάς και μαθητριάς όλης τής Κρήτης, οι όποίοι με τήσ άγάπη τήν περιβάλλουν έξ χρόνια, κάθε εϋτυχία, πρόοδο και χαρά για τόν καινούριο έλπιδοφόρο χρόνο 1957.